

پرۆژەى ھاوبەشى بەشى فەلسەفەى زانكۆى سەلاحەددىن و دەزگاى موكريانى

1

ناوی کتیْب دیگارت و عمقلانییهت

نووسینی ریْبوار سیوهیلی

سهرپهرشتیی پروْژه ریْبوار سیوهیلی (بهشی فهلسهفه)

سهرپهرشتیی کاروباری دهزگا دلیْر سادق (دهزگای موکریانی)

نهخشهسازی ناوهوه هاوری سالح

بهرگ ناسو مامزاده

ژمارهی سپاردن (952)

تیراژ ((1000) دانه

چاپخانه ی چاپخانهی هاوسهر (همولیْر)

چاپخانه ی چاپخانهی هاوسهر (همولیْر)

55	بەشى سێيەم
ەلسەفەى دىكارت55	میتۆد و چەمكە گرنگەكانى فە
55	يەكەم: گومانكارى:
72	دووهم: بيرۆكە زگماكەكان:.
74	بوونی خودا:
82(I	سٽيهم: دوائيزم : (Dualism
85	- دواليزمى ديكارتيانه:
92	دووجۆر جەوھەر
92	هەلسەنگاندن و پیشنیار:
103	سەرچاوەكان

پێرست

7	بەشى يەكەم
	پێشهکی
10	میتوّد و کیّشهی باس
	باسى يەكەم
13	بهکارهێنانهکانی چهمکی ژیری و ئهقلاٚ له زمانی کوردیدا
18	1. تێڰەيشتنى رەگەزمەندانە:
22	2. تێڰەيشتنى باڵاخوازانە:
23	3. تێڰەيشتنى جوانىيناسانە:
	4. تێڰەيشتنى بەھادارانە:
25	5. تیگهیشتنی سهرزهنشکارانه:
	باسى دووەم
31	ئەقلّ و ژیری له بەكارھێنانە فەلسەفییەكانیدا
	ـ ژیرباومړی، یان ئەقلانیەت:
43	بەشى دووەم
43	رِيْنيْيه ديكارت (Descartes) : (1650-1596)
	کمدتهی شدان و همالاسهنگاندندی

بەشى يەكەم

پێشەكى

سالّی 2005 بو یه که مجار سی به رهه می ریّنیه دیکارت، وهرگیّردرانه سهر زمانی کوردی و ئه مه ش به رووداویّکی فه لسه فیی گرنگی ناو زمان و روّشنبیریی ئیّمه ی کوردزمان داده نری شه میتافیزیکییه کان (1642)، به رهه مانه بسریتین له: رامانه میتافیزیکییه کان (1642)، لیّکوّلینه وه یه ده رباره ی به کارهیّنانی راستیی ژیری و تویّوینه وه و زانستی (1637)، له گه ل بنه ره تمانی فه لسه فه (1644). شه و به رهه مانه جگه له وه ی برخوّیان به زمانی فه لسه فه ی نوی و نووسراون

یه که م: به واتای ئه و فه لسه فه یه ی جیاوازه له فه لسه فه ی کلاسیکی یونان، که ئه ویش بریتیبو و له قوناغی پیش سوکراتی، قوناغی سوکرات، ئه فلاتوون و ئه رستو و قوناغی هیلینیستی. =

و فهلسهفهیان به قزناغی مزدیرنی خوی گهیاند و دیکارتیان کرده "باوك"ی ئهم فهلسهفه نوییه، ئاواش وهرگیزانیان بو ههر زمانیک، گهواهی زیندوویی ئه و زمانه دهدات و ئامادهی ده کات بو دهربرینهوهی هزری فهلسهفیی مودیرن، وه کشهوهی دیکارت بیری پیده کردهوه. دیکارت به وهی لهسهرده می خویدا پتر به رهه مهکانی به

= دووهم: بهمانای ئه و فهلسه فه یه که جیاوازه له لاهووتی مهسیحییه ت له سهده کانی ناوه راستی ئه وروپا، که تیایدا فهلسه فه له ژیر رکیفی تیولوژیا، یاخود یه زدانناسیدا بوو.

سیّیهم: بهمانای نهو فهلسهفهیهی که زیاتر به زمانی نهتهوهیی نووسراوه، نهك زمانی لاتینی که پردی گواستنهوهی میراتی یوّنانی و یههوودی بوو و دواجار شارستانیهتی نهورویی دروستکرد.

چوارهم: بهمانای فهلسهفهیهك، که خوّی بوّ کیّشه دنیایی و مروّییهكان تهرخانده کات و دهبیّته فهلسهفه له پانتایی ژیاندا. واته خوّی به لیّکدانهوه و وهلاّمدانهوهی نهو پرسیارانهوه سهرقال دهکات، که پرسیار و رامانی مروّقی واقیعی و ههنووکهیی و زیندوون.

پینجهم: ههروهها مهبهستمان له نوی، ئاماژدیه به کات و سهردهم و جوگرافیایه کیش که ئیدی پیش خوّی به کوّن، به رابردوو لهقه لهم دهدا و به هوّی ئه و ناونانه یشهوه مهودایه کی له نیّوان (ئیّستا) و (رابردوو)دا دروستده کرد.

ناوهیّنانی دیکارت و فهلسهفه کهی به فهلسهفهی نویّ، ههموو تهم مانایانه و چهندین مانای تریش له خوّیان دهگرن، به لام تُهوه بهمانای تهوه نیه دیکارت دابران و پچرانی بنهبری لهگهل فهلسهفهی پیّش خوّی، بهتایبهتیش لهگهل فهلسهفهی سهده کانی ناوه راست هیّنابیّته کایهوه. بروانه پیشه کی وهرگیّری کوردی بوّ سیّ بهرهه مه کهی دیکارت، ل: 6۔ 7

^ا ئەم كتيبانە لە بەرگيكدا و بەناونىشانى (چەند وردبوونەوەيەك لە بارەى مىتافىزىكەوە) بالاوكرانەوە، كە ئەمە تايبەتمەندىيەكانىەتى:

پینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له بارهی میتافیزیکهوه. وهرگیّپانی له ئه لامانییهوه: د. حهمید عهزیز، وهزارهتی روّشنبیری، بهریّوهبهرایهتی خانهی وهرگیّپان، سلیّمانی 2005.

دەستەواژەی (فەلسەفەی نوێ) یان (Modern philosophy)، لەم بەكارھێنانەی ئێمەدا چەند لێكدانەوە و مەبەستێك لەخۆي دەگرێ:

زمانی باوی روّژگار، که زمانی لاتینی و پاشاوهی نهریّتی پیّنووسینی سهده کانی ناوه راست بوو، بلاو نه کردنه وه و له جیاتی شهوه کهوته بیر کردنه وه و نووسین به زمانی فهره نسی، که زمانی نه ته وه یی بوو، فه لسه فه ی له زمانی ستانداردی ثایینی سهده کانی ناوه راست رزگار کرد و له چوارچیّوه یه کی شهمروّییتر و ئاساییتردا بیروراکانی خوّی به رجه سته کردن. به مکاره شی ههنگاویّکی زوّر گرنگی له بواری نزیک خستنه وهی مروّقی ئاسایی و فه لسه فه، هه لهیّنایه وه و جاریّکی دیکه پهیوه ندیی ژیان و فه لسه فهی توندوتوّل کرده وه. بویه هه دیکه به یوه ناشناکردنه وهی فه لسه فه و مروّق به یه کتر و هه ر کوششیک بو به رجه سته کردنی هزری فه لسه فی له زمانی نه ته وه ییدا، خوّب هخوّ هه و لیّکی دیکارتیانه یه و رووداویّکه له ناو زمانی نه ته وه ییدا.

ئهم لیّکوّلینهوهیهی لیّره دا پیشکه ش ده کریّ، له ژیّر کاریگه ربی و گرنگی وه رگیّرانی به رهمه مه کانی دیکارتدا بوّ سهر زمانه که مان و وه ک دهستخوّشییه ک له وه رگیّری ئه و به رهه مانه، که بوّخوی که هه مان کاتدا دیکارتمان بوّ وه رده گیّریّ، یه کیّکه له ده ستپیشخه رانی کارکردن له بواری هزری فه لسه فی، به شیّوهی شه کادیمی له ناو زمانه که ماندا. هه روه ها ئهم نووسینه ده یه وی سه ره تایه کی هیّمنانه بیّت بو چوونه وه سهر هه ندی لایه نی بیری دیکارت و هاندانی خویّنه ران و قوتابیان بیّت بو گه رانه وه سه رده قی بنه ره تیی دیکارت. ئه مه ش له و روانگهیه وه، که گه رانه وه بو ده قه کانی دیکارت و خویّندنه وه یان به زمانی داییک، بو خوّراهی نا ده سه ربیر کردنه وه ی فه لسه فی و زیاد کردنی هه ستی بو خوّراهی نا که سه ربیر کردنه وه ی فه لسه فی و زیاد کردنی هه ستی

ر هخنه کاریان له ئاست ژیانی روز انه دا، کومه کینکی زورمان ده کات، که تاکو ئیستا له لایه ن زهین و تینگه یشتنی رهمه کییه وه به شیوه یه کی ساکار، ئیدراك ده کری.

میتود و کیشهی باس

کید شده سدره کیی شدم نووسراوه ، بریتید لد خستنه پرووی چیزنایه تی بیر کردندوه ی دیکارت لد چوارچینوه ی زمانی کوردی و به گهراندوه بز سدرچاوه سدره کیید کانی خزی. گریماندی شدوه کراوه ، به گهراندوه بز بدرهدمه فدلسه فیید گرنگه کانی دیکارت ، ده توانری لد چونایه تی بیر کردندوه کدی به پینی شیاوه کی و توانای زمانی خومان تیب گهین. شهگه ر شدم گریماندید راست بیت شدوه هدم زمانی ندت دوه یی خومان خستوته بدرده م تاقیکردندوه یه کی فدلسه فیانه و هدم کهمه کی زیاتریش لد چونیتی بیر کردندوه ی دیکارت چویندته پیش، که شدوه شده ده ده شدوه شده ده ده شدوه شده ده سودی هدید . .

چوارچیّوهی میتوّدیی ئهم باسه، بهپیّی بهشه کان که می گورانی به سهردا هاتووه. لهبهشی یه که مدا، پشت به هه ندی چه مکی بواری مروّقناسی زمان و مروّقناسی فه لسه فی و که لتووری ده به ستی، ئه وه ش له لایه که وه، له پیّناوی ده ستنیشانکردنی ئه و پهیوه ندیه ی له نیّوان زمانی به کارهاتووی روّژانه و شیّوه ی بیرکردنه وه دا ههیه، و له لایه کیتره وه بو ئاماژه دان به و ریّگرانه ی که له ناو زمانی کوردیدا ئاماده ن و ده لالاتی تاییه به زاره وه ی ئهقلّ، یان ژیر ده به خشن، که ئاماده ن و ده لالاتی تاییه به زاره وه ی ئهقلّ، یان ژیر ده به خشن، که

مهرج نبه مانای ئه و دهلاله تانه عانبه نه وه سهر مانا و دهلاله ته فهلسهفیه کانیان، به و مانایه ی که یاشتر له لای دیکارت و له به كارهبناني ئهودا بو جهمكي ئهقل دەبىبنىنەوە. وەستان لەسەر ئەم ئىشكاليەتە ناوەكيەي زمان بۆ ئىمە گرنگىي تايبەتى ھەيــە، جـونكە دەبوو ھەر لەسەرەتاوە خۆمان لەگەل ماناي وشەي (ئەقل) بەوجۆرەي له زمانی کوردیدا به کار ده هینریت و له گه ل مانا فه لسه فییه دیکارتیانه کهی، په کالا بکه پنه وه. ئه مهش کاریکی پیر زه حمه ت و ماندووکهره، چونکه سهرچاوه و توێژينهوهي پێشينه، لهم زهمينهيهدا نیه و له زورینه ی ههرهزوری ئه و بهرههمانه شدا که لهبارهی فهلسهفهوه بهزمانی کوردی نووسراون، یان وهرگیردراون، شهم مەسەلەپە يەكالا نەكراوەتەرە. لەبەر ئەرەي قىسەكردنى ئىمە لەسەر ئەقلانىييەتە لەلاي دىكارت، بە زمانى كوردى، كەواتە دەبور سەرەتا لهوه بكۆلپنهوه، كه ماناي وشهى ئهقل لهناو زماني كورديدا چۆنه و چهند مانای ههیه و چون به کارده هینریت.

لـهدوای ئهمـه و لـه بهشـهکانیتردا، دهکهوینـه کـارکردن بـه میتودیّکی شیکاریانهی رهخنهیی بو ئـهوهی هـهم شیکاری بیروّکه و ئایدیا فهلسهفییهکانی دیکارت بکری و هـهم زهمینـهش خوشبکری تاکو له ئهنجامهکاندا ههندی پرسیار و رهخنه لهبارهیانهوه بخریّته روو. لهسـهر و هـهموو ئهمانـهوه، ئـهم باسـه جگـه لـهوهی خوازیـاره دهروازهیـهک و خویّندنهوهیـهکی گـشتی بیّت بـو پیّکهاتـه و بهشـه گرنگـهکانی هـزری ئـهقلانیی دیکارت و پیّکـهوه بهسـتنهوهیان لـه

ف قرمیّکی شیاوی لوّژیکیانددا، شدوه لههدموو به شدکانی شدم نووسینه دا لایه نی پهروه رده کارانه ی بابه ته که له بیر نه کراوه و خوّ له شالوّزکردنی مهسدله کان بدوور گیراوه. مهبهستیش نهوه یسه به شیّوه یه کی ورد و شه ففاف هاوکارییه کی شدو خویّندر و قوتابیانه بکریّت، که به ته واوی له باردی دیکارته وه شاره زانین.

سهبارهت بهوهی بۆچی باسی لایهنه کانی دیکهی کاره کانی دیکار تمان له بواری ماتماتیك و فیزیکدا، نه کردووه، ده گهریختهوه بیخ پابهندبووغان بهو دهقه به کوردی کراوانهی دیکارت، که بوونه شهرچاوهی سهره کی ئیمه و نامانه وی له چوارچیوهی باسه که، که فهلسه فهیه بچینه دهری. له به کارهینانی سهرچاوه کاندا، ههولامانداوه نهوانهیان لینهه لبرین که جیدگهی متمانه و له پوانگهی ئهوانه بیا تاهم که ناچن و سیاسه تیکه لای فهلسه فه ناکهن و تویژینه وه هاوچه رخه کان پشتیان پیده بهستن. ههروه ها نه شمان ویستووه تویژینه وه هاوچه رخه کان پشتیان پیده بهستن. ههروه ها نه شمان ویستووه زور خومان به وانه یانه وه سهرقال بکهین، که ده چنه خانه ی "میشرووی فهلسه فه"ی پووته وه.

سهبارهت به چونیتی مامه له کردن له گه ل ده قه وه رکی پردراوه کانی دیکارت بو هه رسی زمانی کوردی، فارسی و ئینگلیزی و سوودگهیاندنیان به پروسهی خویندنه وهی خویندن که شوینی خویدا و له پهراویزی ژماره (43)دا، پروونکردنه وهی پیویست نووسراوه.

12

باسى يەكەم

به کارهینانه کانی چهمکی ژیری و ئهقل له زمانی کوردیدا

ئه گهر برپار بینت لـهو چوارچینوهیه تیبگـهین کـه دیکارت (1596- 1650) فهیلهسوفی فه په نبیری تیندا ده کـردهوه، واچاکه ئـهو بزاقه بناسین که به بزاقی (پاشیونالیزم Rationalism) بهناوبانگـه و لـهزمانی عهره بی و فارسیدا به (عقلانی و عقلانیت و العقلانیة) ناسراوه و ده کـری ئیمه ش عهقلانیه تی ژبریهسهندی، یان ژبرباوه ری بو به کار بهینین.

ئایا به راست باوه رهینان به ژیر، جیاوازی چیه له برواهینان به ئه فسانه، له برواهینان به ئایین و به جادوو؟ ئهگهر پهیوه ندییه که لهسهر بنهمای (باوه رهینان به ئایین و به جادوو؟ ئهگهر پهیوه ندییه که لهسهر بنه می دههینانه وه) بیت، ئایا ئیدی جیاوازیی چییه له وی راوه ری به به چی ده هینانین؟ جیاوازی چییه له نیوان ئهوه ی که شیوازی بیر کردنه وه دیکارت به (عهقالباوه ری) و ژیر پهسهند، ناو ده به ین و ئهمه شدیکارت ده کاته (باوکی فهلسه فهی مودیرن)، لهگه ل ئهوه ی شیوازی بیر کردنه وه سیاسه ته داریکی تاکره و، به (سته مکاری) ناوده به ین و ئهمه سیاسه ته که ی ده یکاته تو تالیتاریست، چیه ؟

لهجیاتی ثهوهی وه لامی ثهم پرسیارانه بدهینهوه، ته گهرچی رینگای چونه ناو جیهانی دیکارتیان بو خوشکردین، وای بهباش دهزانین لهسهرهتاوه بزانین ژیر یان (تهقل) چییه و چی پیده کریت، تهوجا بزانین بو وه باوه رینک، یان ریدچکهیهك لهلای دیکارت و پهیره وکارانی دهرده کهویت و بروای پیده هیزیت؟

له میژووی فهلسهفه دا و له زمانه جیاوازه کاندا، ئه و شته ی ئیسه پینی ده لیّین ژیر، یان ئه قلّ، پیشینه یه کی دوورودریژی ههیه. وه ک له فه رهه نگه کانی فهلسهفه دا بوّمان ده رده که وی، "له یوّنانی کوّندا به فه رهه نگه کانی فهلسهفه دا بوّمان ده رده که وی، "له یوّنانی کوّندا به (dianioa)، یان (logos) و (nous) یان (ratio) یان (inellectus intelligentia) بوّته، کراوه ته (Vernuft) و له ئه لیمانیدا کراوه ته (Reason) و له ئینگلیزیدا بوّته (raison, intelligence, intellect) و له فه ره نسیدا (raison, intelligence, intellect) و له خوارچیوه ی شیاوه کی قسه کردنی ئیمه شهاره ی ثه م چهمکه وه له چوارچیوه ی شیاوه کی در برپینی زمانی کوردیدایه، ئه وه وا به باش ده زانری پیش ههمووشتی بزانین له ناو ئه م زمانه شدا و شه ی ئه قلّ ده که ن، چی لیّتیده گه ن؟

بۆ چوونه ناو ئەم باسە، میتـۆدى ئـەو توێژینـەوە فەلـسەفى و ئەنترۆپۆلۆژیانەى قسە لە پەیوەندى نێوان زمـان و واقیـع، دەكـەن زۆر سوودمەندن.³

د. جميل صليبا: المعجم الفلسفى، ط اولى، الجزء الثانى، ذوى القربى، قم، 2006، ص 84

² Poul Lubcke(Redigeret): **Politikens filosofi leksikon**, Politikens Forlag, Copenhagen, 1996, s. 136

³ بۆ نمونه بړوانه: - Justus Hartnack: "Sprog og Virklighed" in: Malthe Jacobsen:

Sprog og Virklighed, Gyldendal, Copenhagen, 1973, s. 29-48

له کهنار ئهم سهرهتایه دا پیّویسته ئهوه ش به بیر بهیّنریّتهوه، که له کوردستاندا ههرگیز زمانیّکی ستانداردی ئهوتو نهبووه، که له کاریگهریی زمان و کهلتووره کانی تر بهدوور بووبیّت، بههوّی ههلّکهوته ی جوگرافیایی ولاّته که و چاوی حکومرانانی دراوسیی لهسهر خاکه که یه همیشه زمانی کوردی کهوتوّته ژیرکاریگهریی سهردهسته یی زمانانی ترهوه، لیّرهشهوه، ههندیّك لهو ده لالهتانه ی وشهی ئهقل و عهقلانییه ت له زمانی کوردیدا بهخوّیانهوه گرتووه، ده گهریّتهوه بو پیّشینه ی کاریگهریی زمانی سهردهسته ی بیّگانه،

جا چ ئەوە زمانى عەرەبە مىسولامانەكان بووبىت، يان زمانى تووركە عوسمانليەكان بووبى، ياخود زمانى فارسى، لەسەر زمانى رۆۋانەى كوردەكان.

لیّره دا هـ مولّ ده ده مین همندی لـ مو مانایانه لـ م چوارچیوه یه کی چهمکسازانه ی روونتر دا به سهر بکهینه وه، که بیّگومان بیرکردنه وه کارکردنی زیاتری ده وی و بوّی ههیه پیّویستیش بـ م دهستکارییه کی وردتر بکات بو نهوه ی مانای به کارهیّنانه کانی وشهی نمقلّ، یان ژیری له زمانه که مانا، پتر روونبکریّنه وه.

بهم مانایهش ئهوهی لیرهدا دهخریته روو، تهنیا پیشنیاریکه بو راقه کردنی ئهم زاراوهیه له زمانه که ماندا، به لکو پارمه تیک شمان بدات بۆ تۆگەيشتنىكى زياتر لەمانا فەلسەفىيەكانى و ھەروەھا ئاشىنامان بکات بے و ریگرانے ی ناو زمانه کے مان، کے ناهیّلن لے مانای فەلسىدفىاندى وشمەكە، وەكخىزى تنىگمەن. چونكە سەكارھننانى وشمیهك، یان زاراوهیهك له زمانیكی تایبهتدا، كه له كهلتووریكی تایبهتهوه خزراك وهرده گرئ و مانای دیاریكراوی خنوی له روانگهی رهگەز: (نیر و می)، یان تەمەن: (مندال و ییر)، یان رەچەللەك: (ئیمه و ئەوان)، بەسەر زماندا دەسەيينني، بۆي ھەيە رێگر بـي لــه بــەردەم فراوانبوونی زمانه که به مانای تر و به کارهینانی له بواری تردا. بهتايبهتيش که زور توێژينهوهي فهلسهفهي فيمينيستي ئاشكرايان کردووه، که زمانی زورینه ی فهیله سووفه کان خوشیان، زمانیکی سنووردار و رهگهزمهنده و ئهوانیش له به کارهینانی زاراوه و وشه کانی

وهك: "كهس/ شخص"، "مروّق/ انسان" و تهنانـهت "ژیـر/ عقـل" و "ژیرباوه پی/ ئهقلانییهت"دا، نیرانه بیریانکردوّتـهوه و رووی قـسهیان تهنیا له پیاوان بووه 1.

لهلایه کیتره وه ، وا پیویسته تویژه ری بواری هه در لقیکی زانستی ، ئاگاداری ئه و سنوورانه بینت که زمانی هه پهمه کی و پروژانه جیا ده کاته وه له زمانی پسوپرانه ی زانستی به به بی شهم جیاکاره یه به ده ستهینانی شه نجامه کان و خستنه پرووی پیشنیار و پاسپارده کان کورت ده هینن و بوی هه یه به هه له ماندا ببه ن.

جا لهبهرئهوهی ئهم کیشهیهی زمان له کهلتووریّکی تایبهتدا دووچاری دهبی، له ههمان کاتیشدا کیشهی زمانی بیرکردنهوه و کیشهیهکییشه له بیرکردنهوهی فهلسهفی خوّیدا، ئهوه گرنگه سهرهتا بزانین بو تویّژنهوه و بیرکردنهوهی فهلسهفی لهناو زمانیّکی وه نامانی کوردیدا چ ریّگریّك بو چهمکه فهلسهفیهکانی وه ژیر، یان ئهقل دروستدهبیّت؟

بههنری نهبوونی تویزوینهوهی پیشتریش لهمبارهیهوه، تویدژهرهوه ناچاره سهره تا پشت به تیبینیکردن و داتا کزکردنهوه، لهوهی که له ئیستای زمانه که ماندا به کار ده هینری و گزده کری، ببه ستی.

سزان مولر أكين: **زن از ديدگاه فلسفه ع سياسى غرب**. ترجمه و تاليف: ن. نورى زاده، تهران: قصيده سرا، 1383 (2004)، ص: 12 و بهرهودوا.

له ئه نجامی وردبوونه و بیر کردنه وه ش له و بارود و خانه ی که تیایدا کورده کان، و شه ی ژیر، ئه قل و عاقل و عه قلانی، به کارده هینن، توانراوه پینج دوخی به کارهینان دهستنیشان بکرین و به م جوره ی که لیره دا ده خرینه روو، لیک تر جودا بکرینه وه:

1. تێڰەيشتنى رەگەزمەندانە:

ئه مسه ئسه و به کارهینانه یسه کسه بنسچینه کهی له سسه ر بنسه مای به رجه سته کردنی ره گهزی بکه ر به نده و شهوه شکه به کاری ده هیننی نیزینه یسه. به به مانایسه کی دیکسه، ده تسوانری بگوتری کسه سرووشتی کومه لاگا نیرسالاره کان شهو ده سه لاته ده داته نیرینه، تاکو بتوانیت ناو بو کرده و ره فتار و گوفتاری "شهوانیتر" دابنی، کسه ده که و نه ده سه لاتی خزیه و . له م روانگهیه شهوه، و شهی "شه قل"، یان ژیسر لسه زماندا بیلایه ن و بیره گهز نییه و شهم و شهیه له بنه مادا شامراز یکه لسه خزمه ت به رجه سته کردنی نیرینه ییدا أ. بو نه و نه در کات مییینه، یان خزمه ت به رجه سته کردنی نیرینه ییدا أ.

سهبارهت به نیّرانهبوون و رهگهزمهندی وشهی ئهقل و بهکارهیّنانی ئهم وشهیه له فهلسهفهی خوّرئاوادا، بهتایبهتی له ئهفلاتوونهوه تاکو هیگل، به تیّپهرین به (بیکوّن، فیلوّن، ئاگوستین، ئهکویناس، دیکارت، روّسوّ و کانت)دا، بروانه ئهم سهرچاوهیه:

⁻ لوید، ژنویو. **عقل مذکر** (مردانگی و زنانگی در فلسفه غرب)، ت: محبوبه مهاجر، (2002).

ههروهها سهبارهت به بیرورای فهیلهسووفانی فهلسهفهی سیاسی بز میّیینه و نیّرانهبوونی زمانی فهلسهفه کهیان، بروانه: سهرچاوهی پیّشووتر: سوزان مولر أکین:=

مندال کردهوهیه این قسهیه این ده کات، که له ته مه ن و په گه زی شه و ناوه شینته وه و زیباتر هه لکسانیک و چاولینکه ربیه کی تیداییه به ره ناوه شینته و کرداری گه و رهسالانی نیرینه، به و قسه و کرداره ی منداله که و مینیینه که کردویانه و گوتویانه، ده گوتری: "کارین و قسهیه کی ئاقلانه"، یان "ژیرانه یان" کردووه. بی نهونه، مینرد به ژنی خوی ده لایستی ده لینده چیت ناوه پوکی شهم ده ربیینه شه وه بگهیه نین، که ژنه که له ناست، یان ناوه پوکی شهم ده ربیینه شه وه بگهیه نین، که ژنه که له ناست، یان له خوتینگه ی ژیریی نینر، یان پیاودا قسه ی کردووه، چونکه به پینی له خوتینگه یشورنی کومه لاگا باوکسالاره کان، ته نیا نینر، یان مینرد و پیاو، خاوه نی ژیریی کاملن. به مجوره شهمیشه له مه به کارهینانه دا، وشه ی شده تا شدن و پهیوه ستیسه به قوناغین کی دیاریکراوی ته مه نه و مینینه هه میشه به گومانه و ته ماشایان ده کری.

بۆیه ئهگهر بمانهوی بو ساتیک به چهمکهکانی مروقناسیی که لتووری بیر بکهینهوه و بو مهبهستهکهی خودسان، که چونیتی بهکارهینانی زاراوهی ئهقله له زمانی کوردیدا، سوودی لیدوهربگرین، ده توانین بگهینه ئهوهی بلین: ئهم تیگهیشتنه له مانای وشهی ئهقل، پیشینهیهکی قوولی له زهینییهت و سیستهمی چهمکسازی کومهلگای لادینشینی فیودالیدا

= **زن از دیدگاه فلسفهء غرب**. ترجمه و تالیف: ن. نوری زاده، تهران: قصیده سرا، 1383 (2004)، بهتایهتی ئهو بهشانهی بو تویزژینهوه لهسهر ئهفلاتوون و ئهرستو و روّسو تهرخانیکردوون.

ههیه و ئهقل و ژیر، وشهیه که، ماناکهی لهم عهشیره ت و خیّله وه بـ و ئـه و عهشیره ت و خیّلی تر، گورانی بهسهردا دیّت ا

هــهروهها بـهكارهيناني ئــهم وشــهيه ئاشــكراكهري "يێگــه" (position) و "دەســهلات" (power)ى قــسەكەرەكەيەتى، كــه لــه بواری تویّژینهوهی مروّقناسیی کهلتووری و بهتاییهتی مروّقناسیی زماندا، گرنگی پیدهدریت. چونکه بهپنی روانگهکانی ئهنتروپولوژیای کهلتووری، ههم "ینگهی کومه لایه تی و ههم جیاوازیی رهگهزیی (نیر/ ميّ)، كاريگەرىيەكى زۆريان ھەيە لەسـەر بـەكارھيّنانى زمـان". "هه ژاران و دهوله مه نده کان، خوینده وار و نه خوینده واران، که به زاراوه و وشدى جياواز قسان دهكهن"، وهكو يهكتر بير ناكهنهوه. ئەمە جگە لەوەي ئەو جياوازىيە رەگەزىيەي كە كەلتوور لە نيوان نيد و مندا دروستیده کات، ده شینته هنی دهستنیشانکردنی بونیادی به كارهيناني زمان لهلاي هـهردوو رهگـهز 3. بۆيـه نـهك هـهر خـيّل و عه شیره ته هاوپه یمانه کان، به لکو نیرینه و گهوره سالانیش، به ینی جیاوازیی رهگهزی و پیکهه کومه لایه تی و تهمهنی خویان و يهيوهندييان لهگهٽياندا، ئـهوانيتر بـه "ئـاقٽ"، "ژيـر"، "سـهلار" و

¹ لهم بارهیموه بروانه: کلود ریویر: **درآمدی بر انسان شناسی**. ت: ناصر فکوهی، تهران: نشر نی، 2000، ص: 37

² ييتس، دانيل. **انسان شناسي فرهنگي**، ت: محسن ثلاثي، تهران، انتشارات علمي 1385 (2006 ز.) ص: 466,465

⁸ ييسَر، دانيل. **انسان شناسي فرهنگي**، سهرچاوهي پيشوو، 1385، (2006ز.) ص: 467، 471-472.

"خانهدان"، ناو دهبهن و دووژمن و نهياره كانيشيان به "نهفام" و "بي ئهقل" و "بي ئهسل و فهسل" و هتد.

له زمانی کوردیشدا دهستهواژه ی (پیاو دوژمنه کهشی عاقل بیت ههر خوشه)، ئاماژه بهو مانایه ی نهقل و ژیری ده کات، که شهم و شه یه له زمانه که ماندا ههیه تی. ههروه ها کاتی ده گوتری: (پیاو دهم ناخاته دهمی زمعیفه وه)، واته پیاو وه لامی مییینه ناداته وه، چونکه پیاو ئاقل و زمعیفه کهم نهقله، لیره شدا نهقل و ناقلی سنووریکه بو خوجیاکردنه و و فهزلنی (ئیمه)ی خاوهن پیگه و دهسه لات ده دات به سهر (ئهوانیتر)ی بی پیگه و ده سه لاتدا الههه مان کاتیشدا دهستنیشانی نهوانه ده کات که توانیویانه وه ک (گهوره سالان) و (نیرینه) ناقله خواون پیگه و دهساندون توانیویانه وه ک (گهوره سالان) و (نیرینه واری شهوه ی بو په خساندوون تاکو له گوکردنی و شهی (نهقل)دا، پاداشت و ستایش بو شهو که سانه بنیرن، که له پیگه و ده سه لاتدا له خویان نزمترن. وه که به ناقل ناوبردنی خاوهن زه وی بو جوتیار، ناغا بو ده ستوپیوه ند، باوك بو مندال، میرد بو ژن و مه لا بو فه قوی و هتد.

2. تيكه يشتنى بالأخوازانه:

لهم تیکهیشتنهدا، بهپلهی یه کهم شاقل: مروّقه و پینچهوانه کهی شاژه له و بهتایبه تیش (کهر) هم. له کهلتووری گشتی کومهلگای فیمهدا، شهمه تیکهیشتنیکی سووکایه تیپینکه رانه یه به شهقل و ژیر: چونکه له و دیو ناقل و عمقله وه، ناعاقل نییه، بهلکو حهیوانییه همیه و ناژه لیش نزمتره له مروّق. به لام شهم تیکهیشتنه له ههمان کاتدا تیکهیشتنیکی بالاخوازانه یه له تاکه مروّق، چونکه ناقل، ناژه ل نیه و به دلنیاییشه وه، (کهر) نییه.

ئسهم ریّسسایه وه ک ریزیسه ریّک (استثناء) لهلایسه ن (نالی)ی شاعیره وه هه لّده وه شیبّته وه آ. شه و لسه زمان که ریّکه وه کسه بسه "زوبانی حالیّ" پیّیگوتوه: "شهی نالی، من و تو همودوو حمیوانین، وه لسیّ تو گویّیسه کانت کورتن و من گویّیسه کانم دریّدن": (چهنده پیّم خوش بوو زوبانی حالی دهیوت: نالیا/ همودوو حمیوانین،

ا "تمنیا نموانمی له رووی جموهمرهوه دهتوانن خوّیان به یه کی له خیّلی (ئیّمه) دابنیّن، سهر به خوّمانن و خویّنی پاك له دهماره کانیاندایه، دهنا له دهرهومی پانتایی خیّل، خیّله بیّگانه کان ده ژین. چونکه بیّگانه کان جموهمریّکی هاوبهشیان له گهل خیّلی تیّمه دا نییه". بروانه:

⁻ ریّبوار سیوهیلی: پانتاییه کانی دهسه لاّت: "باسیّکی تیوّری لهسهر پهیوهندییه کانی نیّوان (حکومه ت، خیّل، شار و خیّزان) له کوّمه لگای کوردیدا". له گوّفاری سهنته ری برایه تی، ژماره (27)، 2003، ل: 19

سیوهیلی، ریّبوار: کتیّبی نالی، دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکریانی، همولیّر، بهشی سیّیهم "له ستایشی کهردا" به ئینسانکردنی حهیوان له جیهانبینی نالی دا"، 2001، ل: 169

² نالی نووسیویهتی "زوبانی حالّی"، نهك "بیّ زوبانی"، یان "زمانی ناحالّی"، که کورد برّ وهسفی ثاژه ل به کاریانده هیّنیّ. زوبانی حالّییش، زمانی بوونهوه ری عاقلی و ه مروّقه.

ئەتۆ گوێ كورت و ئەمنىش گوێ درێــژ) أ. بەلام ئەم بەرگرىيــە مروقانه به نالی له جهوهه دری حه بوانیه ت، وه ك خالتی هاو به شه نيوان گويدريژ و مروّق، هـهرگيز كاركرديكي گـشتي لـهناو زمان و كەلتوورى باشترى كوردەكانىدا، بەخۆپەوە ناگرنىت و نابنتى باو: گويدريژ، ههر به (کهر)ي دەمينيتهوه. ئهم تيگهيشتنه رهگيکي له ئاييندايه چونکه زماني ئاييني مروّق وهك خهالقكراويك له وينهي خوادا ييناسه دەكات، "مرزق باشترين خەلقراويكه"، لەكاتيكدا ئاژەل، ئافەرىدەيەكە بۆ خزمـەتكردنى مرۆق. بەشــێكى دىكــەى ئــەو تنگهیشتنهی ینشوو، رهگه کهی ئهوهتا لهو نهزانیه دایه که دزه ده کاته ناو ژیانی کۆمهلایهتی بوونهوهری ئاقل و ژیرهوه. چونکه یه کیک له رنگاکانی شاردنه وهی نه زانی، که مکردنه وه و سوکایه تیکردنه به یلهی کهسایهتی و پیگهی ئهوانیتر، له ریگهی ناوهینان و هینانهخوارهوهیان بــۆ ئاستى ئاژەڭنىك، كە لە زمانى ئىمەدا يىيدەگوترى گويدرىژ، يان كەر.

3. تێڰەيشتنى جوانيناسانە:

پهیوهستکردنی تیّگهیشتنی جوانیناسانه له زمان، لهلای میللهتان و هوزه مروّییهکان، لهو پهیوهندیه تایبه تهوه هاتووه که دهلیّت: هیچ میللهت و کهلتووریّکی نهم سهر زهوییه نیه له ههستی جوانیناسانه

بهدهر بینت 1. بزیه په فتار، یان بیرو پا ده ربی و بریار و هه لویست و هرگرتن له کاتی گونجاودا، به کاری (عاقلانه) و ژیرانه وهسف ده کرین 2، چونکه جوانن، پراوپ و گونجاون له شوین و کاتی خویاندا. (فلان قسهیه کی جوانی کرد)، یان هه لویستی کی جوانی هه بوو، واته عاقلانه هاته گو و ژیرانه په فتاری نواند. لیره دا ئه قل و ژیر، وه ک چالاکییه کی زمینی و ده ماخیانه ی مروق، ده بیته وه سفیک بو په فتاری جه سته یی تاکه که س. واته نه و کاته ی به که سی ده گوتری عاقل، مه رج نییه له و وسفکر دنه یدا په و می بریانه و هزریانه ی چالاکیه زمینیه که هان مه به سته بین، هینده ی بو په هانسوکه و و شیوازی ره فتار هان مه به سته.

ئهگهرچی ههموو رهفتار و گوتهیهك له شینوازیکی تایبهتی بیر کردنهوه وه سهرچاوه ده گری، چونکه "ههیبهتی ستایشکراوی مرزق له وته و ههلبژاردن و جوله و سهقامگیریدا بهدیار ده کهویی" کهواته به پینی نهم تینگهیشتنه بینت، رهفتار و گوفتار پینکهوه شتیك تهواو ده کهن، که ده کری به جوان پیناسه بکریت و نهقلی جوان لهلای کورده کان وه بیرخه رهوه ی رهفتاری جوانه و رهفتاری جوانیش بهرههمی بیرکردنه وی ژیرانهیه.

2

ديوانى نالى، لێكوٚڵێنهوهى مهلا عبدالكريمى مدرس و محمدى مهلاكهريم، مغدا، 1976، ل: 228

¹ مایکل کلی: **دایرة المعارف زیبایی شناسی**، سرویراستار: مشیت علایی، تهران: مؤسسة فرهنگی گسترش هنر، ت: گروهی از مترجمین، ص: 320

c. عبدالمنعم الحنفى: المعجم الشامل، المصطلحات الفلسفية، ط: الثالثة، مكتبة المدولي، القاهرة، 2000، ص: 536

د. جميل صليبا: المعجم الفلسفي، المصدر السبق، ص 84

4. تێگەيشتنى بەھادارانە:

ئه و شته ی بو نه وانیتر ماقوول و قابیلی تیگهیشت بیت، "عاقلانهیه" و به ها و نرخی تایبه تی خوی ههیه. ئه گه و مروق له ئاست ئه وانه ی له خوی ده ستکورتترن، یان بیده سه لاتترن، یاخود توندوتی ژبرن په فتار و هه لوی ستی پیه چه وانه ی هه لب ژارد، به های په فتاره که ی له زمانی کوردیدا به "په فتاریخی عاقلانه و ژبرانه" وهسف ده کری. لیسره دا زاراوه ی (عاقلانه و ژبرانه)، به ها و ستای شکردنیکه له لایه ن مه وانیتره وه، وه ک نرخیکی مه عنه وی پو فتار و هه لویستیک داده ناری، که سه رمه شقه بو دووباره کردنه و و چاولیکردن و به رز راگرتن.

تیّگهیشتنی بههادارانه له ئهقل و ژیری بهمانای ئهوهش دیّت، که کهسی ژیر و عاقل، له ههمان کاتیشدا کهسیّکی دادپهروهر و له خوداترس و عاقیبهتناسه و تهنانهت به ئیمانیشه، چونکه ژیری لهو خهسلهت و تابه تههندبانهی مروّق جیاناکریتهوه.

5. تێگەيشتنى سەرزەنشكارانە:

ئەمە ئەو بەكارھێنانەى چەمكى ئەقل و ژیرە لە زمانى ئێمەدا، كى بەھۆيــەوە ئــەوەى دەگــوترێ، پێــچەوانەكەى مەبەســتە. ئــەم بەكارھێنانە لەو دۆخانەدايە كە تيايدا كەسێ شتێك دەڵـێ و دەكـات، يان نيازى ئەنجامدانى ھەيە، كە نابێت بگوترێ، يان بكـرێ و ئــەنجام بدرێ. ئەو كەسە لێرەدا بــه (عــاقڵ) نـاو دەبـرێ و زيـاتريش جــەخت

لهسهر گۆكردنى وشهكه دەكريتهوه، بهجۆرى ماناى ئهوه بگهيهنى كه بكهر، (ناعاقلانه) هاتۆته گۆ و (ناژيرانه) رەفتارى نواندووه.

بۆ نمونه: له کاتێکدا گهوره کان شتێك فێـرى منـدالآن ده کـهن، کـه منداله کان به لارێدا دهبات، یان شتێ دهلێن، کـه ئهنجامه کـهى خـراپ و ناپهسهنده، یاخود دهیانهوێ شـتێ بکـهن کـه بهرپرسـیارییه کی قوورسـی بهدواوهیه و هتد. لهو بارودوٚخانه دا ئهو کهسه بـه لوٚمـهوه، بـه ریتمێکی دهنگیی تایبه تهوه، به (عاقلێ) ناو دهبرێ و بهمهش ئـهوهی بیرده خرێتـهوه کـه بینه قلانـه، یـان نائاقلانـه دهپـهیڤێ و ڕهفتـاریکردووه. لیرهشـهوه، سهرزهنشت دهکرێ و ئاگادار ده کرێتهوه لهبارهی ئهوهی دهیلێ و دهیکات، چونکه قهبوول ناکرێ و بو ئهقل پهسهند نییه و کهس پشتگیریی لیناکات و وه که خهسلهتی مروٚڤی ئاقل و ژیر بوٚی نانووسرێ.

به مجوّره بوّمان ئاشكرا دهبيّت، كه له زمانى كورديدا وشهى ئاقلّ، عاقلّ يان ئهقلّ و ژيرى، له بارودوّخى جياوازى ژيانى كوّمهلاّيهتى و قوّناغى ميّـژوويى ناچـوونيهكدا، ماناى تايبهت و جياوازى ههيه. هـهروهها ئهو وشهيه په گهورهسالانه له ئاست ميّيينه و كهم تهمهن و تهنانهت بيّگانه و گهورهسالانه له ئاست ميّيينه و كهم تهمهن و تهنانهت بيّگانه و ئهوانيتريشدا. ئهوه پاسته كه ئهقلّ زوّرجار له زمانى ئيّمهدا ئاماژهيه به چالاكييهكى هوشهكى و زهينى، بهلام زوّرجاريش بـوّ وهسفكردنى په چالاكييهكى هوشهكى و زهينى، بهلام زوّرجاريش بـوّ وهسفكردنى په ناكهكهس و چالاكيه جهستهيهكان بـهكار دههيّنريّست. ئهمه وايكردووه تاكهكهس له پيّگهى تايبهتى خوّيدا بتوانىي

ههمیشه به هزی ره فتاری تایبه ته وه، یان هه لسوکه و تی تایبه ته نده وه رادده ی زانایی بیر و هزشی خزی بشاریته وه، یان ئاشکرای بکات.

ئهوهی له به کارهیّنانی کوردیانه بوّ وشهی عهقل و ژیر به نه گوّری دهمیّنیّتهوه، ثهوهیه که ثهم دوو زاراوهیه ههمیشه بهرههمهیّنهرهوهی زمینییهتی (نیّرینه) و (خوّمانه) و (بهتهمهنه کانه)، له بهرامبهر (مندال) و (بیّگانه) و (میّیینه)دا. هوّکاری ثهمه شهوهیه که بکهری بیرکهرهوه، که لهههمان کاتیشدا دهسهلاتی ناولیّنان و ناوسهندنهوه و بههابه خسین، نرخاندن و سهرزه نسکردنی شت و کهسه کانی هههه، نیّرینه ی بهتهمهنه.

ههندیک لهم به کارهینانانهی وشه ی شهقل، له زمانی کوردیدا، له گهلا شهو شییکردنهوانهی له فهرههنگه فهلسهفیه کاندا بی ژیر و شهقل کراون، ناکوک نین، بهلام گرنگه شهوه بهیر بهینریتهوه، که به کارهینانی وشه ی ژیر و شهقل له زمانی روزانه دا و له سیاقی پهیوهندییه کومه لایه تی و نیواغروییه کاندا، جیاوازه له به کارهینانه فهلسهفیه کانی. چاکتره لهمبارهیه وه جیاکارهیه ک بکهین و به مجوره بیخهینه روو: له زمانی روزانه ی کوردیدا باوه ربوون به کار و بریار و ساته وه ختی شهقلانی ههیه شهرایی به تهقلانی همی شهقلانی همی شهقلانی در به شهقلانیه می در به شهقلانیه مهتیار و باشتره کهسی شاقل، کهسینکه له ساته وه خته ههستیار و ناسکه کاندا، ههلومه رجه کان به باشی ده رک ده کات و بریاری پیویست ناسکه کاندا، ههلومه رجه کان به باشی ده رک ده کات و بریاری پیویست و گونجاویان له باره وه ده دات. که سی شاقل، له کاتی مهترسیداردا زور

سوور نیه لهسه ربیرو پاکانی خوی، توانای خوشبوون و به خشنده یی ههیه، که سینکی به ویژدانه و له بارودو خی تایبه تیسدا پیگاچاره ی پیویست و پهسه ند ده خاته روو.

لهدریژوی ئهمهشدا، پیویسته ئاماژه بهو راستیهش بکهین، که ئهم زاراوانه (ئهقل و ژیر و عاقلانه)، له ژیرکاریگهریی کهلتووری سهردهستهدا، (که لیسرهدا مهبهستمان کهلتووری باوکسالاری و نیرم کهلتوورهش له قوولاییهکانی میشژووی ئیمهدا رهگی خوی داکوتاوه)، بهپنی بارودوخی بهکارهینانیان له ژیانی روژانهدا، دهگورین. له ههندی بارودوخدا بهکارهینانی رهگهزمهندانه بهسهر مانای وشهی ژیر و ئهقلدا زاله، له کاتی تردا مانای جوانیناسانه و له بارودوخیکی تردا مانای بههادارانه و له دوخی دیکهشدا مانای سهرزهنشکارانه.

بۆیه ههموو ئهم به کارهێنانهی وشهی ژیر و ئهقل لهناو زمانی کوردیدا، بهتایبهتی دیالێکتی سـۆرانیدا، پابهندن به بهکارهێنانه پوژانهییه کهیان و لهئاستی زمانی پهمه کیدا، نه ک پابهند بن به زمانی زانستی و له ئاسته فهلسهفیه کهیدا. ههر بۆیهشه جیاکردنهوهی ئهم دوو ئاسته لهیه کرنگیی تاییسه تی خوی ههیه و ههر لهوێشهوهیه تێده گهین، که چونێتی به کارهێنانی وشه و زاراوهیه ک له نمانیکی تاییه تدا، بوخوی ده توانی پیگر بی لهبهردهم تێگهیشتنی فهلسهفیانه له ههمان وشه و زاراوه. چونکه ئهو زمانهی له دهربرین و هزرینی فهلسهفیدا هه ژار بیّت، پێگری لهبهردهم بهرههمهینانه وهی

فهلسهفیانهی وشه و زاراوهکاندا دروستدهکات و ئهمه شه شهو شههه کسه پیّویسته تویّدژهرانی بسواری فهلسهفه و وهرگیّدی بهرههمه فهلسهفییهکان، ئاگاداری بن. بیّ نمونه هه ریه ک له وشهکانی وهک: (من) و (ئیّمه)، (خودی) و (بابهتی)، (شهویتر)، (بسوون) و (ههبوو)، (گومان)، (گوتار)، له بهکارهیّنانی روّژانهدا مانایهکیان ههیه و له دهقی هزری و فهلسهفیدا مانایهکی جیاواز.

به كورتى: وشهى ئەقل له زمانى كوردىدا، وەك وشمى (عقل) لـه زمانی عهرهبی و وشهی (عقبل و خرد) له زمانی فارسیدا، وشهیه کی ستاندارد و ههمهگیر نیه و زور وشهی دیکهی وهك (ژیر، زانا، دانا، هۆشمەند، عال، فامیده) و هتد، له كاتى جیاواز و بۆنەي جیاوازدا ههمان مانای وشهی ئهقل و ژیر دهگهیهنن. بزیه لهم باسهدا و ناوبهناو، ویرای به كارهبناني ههريهك له وشه كاني وهك: ئه قلّ و عهقلٌ، وشهى (ژبر) و (ژیری)یش به کار ده هینسری، ههروه کیچون له جیاتی عمقلانیه ت و راشيۆناليزم، ژيرباوەرى و ژيريەسەنديش بەكار دەھيدنين، ئەممەش وەك پیشنیاریک و ریگهخوشکهری بو بهکارهینانی فهلسهفیانهی ئهم وشهیه له زمانه که دا. ئه وهي ده ميننيته وه ليره دا به کورتي ئاماژهي پيبدهين ئهم برسبارهبه: ئابا تا چهنده منی پیرکهرهوهی دیکارتی، دهتوانی که چوارچیوهی منی بیرکهرهوهی ناو زمانی کوردیدا بهرجهسته ببیّت، که منیّک میرکردنهوه که ی لهلایه نکه لتوور و رهگهزه کهیهوه، سنووردار

کراوه. ئایا سه بچه کتی کوردی له بنه مادا ده توانی له ده ره وهی ئه و سنووره که نموره ره گهزمه نده نیرانه یه وه، به نازادی بیر بکاته وه؟

فهیلهسووفه مسسولمانه کانی و ه ف فارابی، کندی، ئیبن نهلرووشد و کهسانی تریش¹، که لیره دا توانای باسکردنیمان نیه:

1. ئەقلى گەردوونى يان (ۋىرىي مىتافىزىكى): بريتيه كەو پرانسىپ و بنەرەتە گەردوونىدى كە واقعيەت دەبەخشىتە گەردوون، يان مانا بەجيهان دەبەخشى و بونيادى ئاسايىش و رىكخىستنى بىز دەستەبەر دەكا. بەپىنى ئەم تىڭگەيشتنە كە ئىمقل، گەردوون بەپىنى پرانسىپ و مەبدەئىكى بابەتيانە، كە لۆگۆسە (Logos)، بەرپوه دەچىت و لەبەر ئەوەش كە ھەمان پرانسىپ لە مرۆۋىشدا ھەيە، ئەوە مىرۆۋ دەتوانىت بىگات بە ئاستىك لە تىڭگەيشتنى مەعرىفى لەسەر جىھان.

کانت رهخنه له معاقله میتافیزیکیه ده گریّت و پییوایه شه و دیده گایه: نمقل له ژیانی مروّقایه تی دابرده کات و چوارچیوه یه کی سه ربه خو و ده ره سرووشتی، یان میتافیزیکیانه ی پیده به خشیّت، که له بنه مادا نییه تی. چونکه به لای نهم فهیله سووفه وه "نیّمه ناتوانین جیهان وه کنه وه ههیه، واته سه ربه خو له روانگه ی بکه ری ناسکه ر، ده رك بکه ین" و "ویّناکردنی نایدیای شهقل، سه رچاوه ی گشت وه همه میتافیزیکیه کان له خوّی ده گریّت". به ممانایه ش

ئەقل و ژیری ئە بەكارھينانە فەنسەفىيەكانيدا

باسی دووهم

لیرهبهدواوه، نهو تیپوانینه نهنتروپولوژیانهیه بو به کارهینانی زمان و (له پیناوی) دهستنیشانکردنی ماناکانی و شه ی نه قل، له به کارهینانی زمانی کوردیدا، به جیده هیلین و ده په پینهوه بو ناو میژووی فهلسه فه. نه مه شه به مه به ستی ناسینه وهی مانا گشتیه کانی چه مکی نه قلان این ژیر، له لای ههندی له فهیله سووف و ریبازه فه لسه فییه کان. به لام نهوه به بیر ده هینینه وه، که جیاوازی ناولینانه کان و ماناکانی نه قل و ژیری، له زمانه جیاوازه کاندا، نه بوته پیگر له به درده م نه مانایانهی فهیله سووفه کان له م زاراوه یه هه لیانهینجاوه و به درین ژایی میژووی فه له هم مشتومریان له باره وه کردوون.

بهشیّوهیه کی گشتی، له فهلسهفه ی کوّن و نویّی خوّرئاواییدا، به کارهیّنانی ئهم زاراوهیه به چهندین مانای جیاواز هاتووه، که ئیّمه لیّرهدا ئاماژه به چوار مانا و جوّری به کارهیّنانی باو ده کهین. دهبی ئهوه ش بگوتری که ههندی لهم مانایانه پهریونه تهوه ناو هوری

الهمبارهيهوه بروانه د. جميل صليبا: المعجم الفلسفي، ص: 87 و بهرهو دوا و د. عبدالمنعم الحنفى: المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفيه، ص: 538_ 541

 $^{^{2}}$ اسكروتن راجر: كانت. ت. على پايا، تهران: طرح نو، 2004 ، ص: $^{88-87}$

"ئەقل بەردەوام لە ھەولى ئەوەدايە، وەك لايب نيتس گوتبووى: لە نابيناييەوە تەماشاى جيھان بكات".

2. ئمقلّی تیوّری: بهشیّوهیه کی گشتی و له پهوتی میّـژووی هـزری ئهوروپیدا، عمقلّی تیوّری به تواناییه کی زانیاره کی لـه لای مروّق، دهدریّتـه قهلّـهم کـه بنـهما پیّـشینی و زگماکـه کانی مهعریفـه ی تیّدایه 3. واته تواناییـه ک کـه شـوناس ده کـات و مهعریفـه لهسـهر جیهان زهخیره ده خات و زانیاری مروّق به ژیان، زیاد ده کات.

بهلای زوربه ی فهیله سووفه کانه وه، ئه قلّی تیوری (ساته وه ختیّکه ، یان ئانیّکه) له ئه قلّی گهردوونی لیّره وه مانای وشه که ده بیّته: "ئهو تواناییه ی ئه قلّی که مه عریفه یه کی سه لیّنراومان له سه ر شته کان ده داتی که ناکوّکه له گه ل باوه پهیّنان هه ر بیرو پایه ک ئه و کاته عه قلانیه ، که خاوه ن بیرو پاکه بتوانی شه و به لاگانه ی له دژی بیرو پاکانین مخاته پووه ، ئاماده ش بی له سیّبه ری شه و گفتوگی و به لاگانه ی له دژی ده خریّنه پووه ، به رگریی له خوّی بکات و سه رله نوی بیرو پاکانی خوّی هه لبّ سه نگینیّته وه "أ . به مانایه کی تر ، عه قلّی بیرو پاکانی خوّی خوّبین و پیفلیک سیقه و توانای به باتکردنی خوّی هه یه تیّان که و تووه ، به رکویانه بیاریّزی که تیّیانکه و تووه ، بان بری هه یه تیّیان بکه ویّت .

3. عمقلی پراکتیکی: به و تواناییه ده گوتری که لهلایه ن مروّقه و به کار ده هینریّت بو رابه رایه تیکردن و بریاردان له سه ر نیراده. بویه ئه رکی عهقلی پراکتیکی ئه وه یه به دوای "ریّکخستنیّکی ژیانی پراکتیکیانه ی مروّقدا عهودال بیّت و نه و یاسا نه خلاقییه گشتیانه دابریّژی که بو ژیانی روّژانه مان پیویستیمان پییانه" به مانایه کی

¹ اسكروتن راجر: كانت، ههمان سهرچاوه، ص: 89

 $^{^{2}}$ گ. و. هگل: عقل در تاریخ. ت: دکتر حمید عنایت. تهران: انتشارات شفیعی، 2006، ص.: 65 64

⁵⁴¹ : د. عبدالمنعم الحنفى: المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفيه، ص 3

حسینعلی نوذری: بازخوانی هابرماس. درامدی بر اراو، اندیشهها و نظریه های یورگن هابرماس. تهران: نشر چشمه، 1381(2002)، ص: 179

² Lubcke: Filosofileksikon: Ibid: 137

تر: "عمقلی پراکتیکی بریتیه له توانای بهریوهبردن و ریدکخستنی ئیش و کاره کان لهسه ر بنه مای ژیره وه" ا

لهبهر ئهوهی ژیانی پراکتیکی و ئیرادهمهندانهی مرزق، پیویستی به پیکخستن و تهگیری ورد و بهلگهددار ههیه، لهبهر ئهوهی ههستهوهری و مهیل و ئارهزووهکان سهرچاوهی گهیشتن به مهعریفهی پراستهقینه نین، ئهوه دهتوانین بلین: کردهی ژیرانه له ژیانی پراکتیکی و ریزژانهی مرزقدا پابهنده به هزر و بیرکردنهوهی عهقلانیانهوه.

4. عمقلی ئامرازگمرا: ئهم چهمکه له لایهن ئهندامانی قوتابخانهی فرانکفورت و داهینندراوه و ههریه له (هورکهایه در، ئادورنو) به کاریان هیناوه و پاشتر هابرماس لهوانی خواستووه و پهرهی پیداوه ². بهشیوه یه کی گشتی مهبهستیان له عهقلی ئامرازگهرا، ئهو ئهقلهیه که بهبی هیچ مهرجی، جیهان لهبهردهم داگیرکاری و دهستبهسهراگرتنی ته کنولوژیدا وه ك (بابهت)یك دهبینی و هیچ جوره حورمه تیکی بو سهربه خویی و پاساكانی سرووشت و جیهان نییه. ئهمه شهر به هوی نه خسشه یه کهوه، که تیایدا (ئامانج و نییر گوی ئامرازه کانی) ئهو دهستبهسهراگرتنه، دهستنیشانگراون و ئیتر گوی به هیچ شتیکی تر نادری جگه لهوهی به هوی شهو ئامرازانهوه به به هیچ شتیکی تر نادری جگه لهوهی به هوی شهو ئامرازانهوه بگهینه شهو "بابه تانه"ی وه ک "ئامانج" له لایه ن خاوه ندارانی تهکنه لوژیا و سهر ماهوه، دهستنیشانگراون.

لیّرهوه، فرانکفزرتیه کانی وه ک ئهدورنو و هورکهایه رییانوایه، "فدلسه فه دهبیته رهخنه له ئهقلیّکی امرازگهرا"، واته رهخنه له ئهقلیّکی کونترولکه و دهسترویشتوو به سهر مودیرنیته دا، که تیایدا "ئهقل لهگهل میشهکان، وه کو دیکتاتور لهگهل مروشه کان رهفتار ده کات".

به گوتهی (هابرماس)، خولیای سهره کی و مهبهستی بنه مایی عهقلّی ئامرازگهرا ئهوهیه (واقیع) داگیر بکات و ههر لهبهر ئهمهش ناوبراو به پهسهندی نازانیّت ئه مجوّره ئهقله ببیّته بناغهی زانسسته کوّمهلاّیه تیسه کان، چونکه عهقلیّکه لسه خزمهت ئامرازه کاندایه، نه ک له خزمه تی ئه و ئامانچه مهعریفیانه ی که ههولی باشتر کردنی کوّمه لگا ده دهن 2.

ـ زيرباومرى، يان ئەقلانيەت:

ئیستا پاش ئهوهی چوار مانای باوی وشهی عهقل و ژیری، له نهریتی هزر و فهلسهفهی ئهوروپیدا دهستنیشانکران، دهمانهوی بزانین ئاراسته و دوکترینی عهقالانییهت، که ریچکهیه کی ناو ههمان میتژووی فهلسهفییه، بنهما و پرانسیپهکانی چین. ئهمهش لهبهر ئهوهی دیکارت بوخوی سهر

ا نوذري: ههمان سهرچاوه، ص: 180

نوذری، بازخوانی هابرماس، ص: 168 2

ا ايو كوسه و استيفن ابه: **واژگان مكتب فرانكفورت**. ت: افشين جهانديده، تهران: نشر ني، 2006، ص: 70-71

² P. Lubcke: Filosofileksikon: Ibid, P. 137 مدروهها بروانه،

_ حسينعلى نوذرى: بازخوانى هابرماس، (2002)، ص: 181-180

بهو رێبازهیه و ناسینی رێبازهکهی ههنگاوێکی تره بۆ نزیکبوونهوه و پهی بردن به کرۆك و جهوههری فهلسهفهکهی.

لـه فهلـسهفهدا، ژیرباوهری، یان ژیرپهسـهندی، بـهو نهریّتـهی مهعریفهی تیوری ده گوتری، که به ییپهوانهی ئهزموونگهراکانهوه، بروای وایه: "پهسهندترین سهرچاوه و ههالسهنگینهری ناسین و مععریفه، ژیر و عدقله"1، هدروهها به پنی شدم ناراسته یه، شیاوه تەنيا بەھۆى بەكارھينانى عەقلەوە، داوەرى لەبارەي واقىعەوە بكرى، ئەمەش لەبەر ئەو بروا و متمانـ يتـەوەى يـەيرەوكارانى ئـەم رەوتـه فهلسهفیه به ژیر و ئهقل، له توانایدا بو ناسین و دهرککردنی واقیع، همیانه. لهلایه کیترهوه، ژیرباوهری بریتیه "لهو جوره تیگهشتنهی که داوا دەكات رئچكە ئايىنىيەكان بەشلىرەيەكى ژيرانلە و علىقلانى بسهلينرين و ليرهشهوه بهريهرچي ههر باوهريك دهداتهوه كه له دەرەوەي تواناي تېگەشتنى مرۆۋدا بېت²¹¹ خەسلەتى ھەرە سەرەكى ژیرباوهره کان ئهوهیه، له "بهدهستهینانی زانست و مهعریفهدا روّلی سهره کی ده ده نه ئهقل و، ژیر ده که نه پیروه ر بز گهیشتن به راستی، نه ك ههسته کان و ئهزمونکردن"3

-ا ت. ز. لاوین: **از سقراط تا سارتر**. ت: پرویز بابایی, موعمسه انتشارات نگاه،

تهران: 1384، چ اول، ص: 538

ریشهی میژوویی ژیرباوه پی ده گهریّته وه بو فه لسه فه یکلاسیکی یونان و ده کریّت، وه کو کانت گوتویه تی: (شه فلاتوون)ی مهزنه فهیله سووفیش به اسمر کرده ی ژیرباوه پان ادابنریّت ده لویّستی ناشکرای نه فلاتوون له ناست په تکردنه وه ی هه سته کاندا و جه ختکردنه وه ی له سهر مهعریفه ی عه قلانی، پیگه ده دات نه و پیگهیه بو شه فلاتوون له پیشی چاو بگیری. چونکه شهو له و باوه په دا بوو "ژیر ده توانی کوی نه و شتانه ی ده توانین له سهر جیهان و ناکار بیانزانین، بو نیّمه ناشکرا بکات "2.

ئەفلاتوون لە كتێبى كۆماردا، كاتىن پێكهاتەى رۆحىى مىرۆۋ بەسەر سى بەشدا دابەش دەكات، ژير دەكاتە پێـوەر و كۆنترۆلكـەرى رەھەندى مەيل و رەھەندى توورەيى³. بەلاى ئەفلاتوونـەو، "ئـەقلا وەك ئامرازێك وايد كە بە ھۆيەوە مرۆۋ بە مەعرىفدى راسـتەقىند، واتە بە وێنه نەگۆرەكان، يان بە چىيەتى شتەكان دەگات"4.

35

² P. Lubcke: Filosofileksikon: Ibid op: 136

³ Hans Fink, Carsten Bengt-Pedersen& Niels Thomassen: *Menneske*, *Nature*, *Samfund*, Gyldendal, Copenhagen, 1993, s: 286

¹ ایمانوئل کانت: سنجش خرد ناب. ت: دکتر میرشمس الدین ادیب سلطانی، تهران: موسسة انتشارات امیر کبیر، 1362(1983)، ص: 8854، (8854).

² ادم مورتون: **فلسفه در عمل**: مدخلی بر پرسش های عمده. ت: فریببرز مجیدی، تهران: انتشارات مازیار، 1384(2005)، ص: 407

أفلاطون: جمهور. دوره عكامل اثار، ت: محمد حسن لطفى، انتشارات خوارزمى،
 تهران 1380 (2001)، ص: 961-962، (962-440b). همروهها

⁴ جولیوس کولد و ویلیام ل. کولب: فرهنگ علوم اجتماعی، ویراستار: محمد جواد ز. مازندرانی, تهران: انتشارات مازیار، 1997، ص: 586

"مهعریفه شتیکه به پوونی و بههوی زهیینهوه ده رك ده کری، یان بسههوی بسه کارهینانی ما تماتیکه وه شسیاوی پیسوان و بههوی ئهزموونکردنیشه وه شیاوی سه لماندنه. کاتیک گالیلا ده یگوت: به بی ما تماتیک ناکری تمنانمت یمک وشمش لم کتیبی گموره ی کائینات حالی بین، مه به ستی هم مان شت بوو"!.

بهلای شهقلباوه ران و کهسایه تیه رابه ره کانی شه و سه رده مه وه ده ده مه وه ده مه وه ده مه وی حه شده یه مه رانه مای توانا عهقلانییه کانه وه بینا ده کریّت. بیّگومان هه مو و توانایه کی عهقلانی نا، ته نیا شه وانه یان که ده کارن پیّویستیی و زه رووره تی یاسا ما تماتیکیه کان شوناس بکه ن. به پیّی نهم لیّکدانه وه یه، "مروّق له وینه ی یه زداندا دروستکراوه و لیره شه وه به شی له نهقلی خودایی له مروّق دا ناماده یه. هم رائم به شه یش له نهقلی خودایی یارمه تیده رمانه له خویندنه وه ی کتیبی گه وره ی ژیاندا، که ده شیی پیّی بگوتری: به ماگشتیه کانی چونیّتی خه لقکردنی گه ردوون" د.

بهههرحال، ئەقل نىلشانەى تواناى بىركردنەوەپ لەلاى مىرۆۋ. مرۆۋەكان لە بىركردنەوەدا ئەوەندە كارامەن، كە ھەروەك پىلشتر لە

فرانکلین لوران بومر: جریان های بزرگ در تاریخ اندیشه عنریی. (گزیده اثار بزرگ در تاریخ اندیشه اوروپای غربی از سده های میانه تا امروز). ت: دکتر حسین بشیریه. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران، 1380 (2001)، ص: 327

به مجوّرهش به كهمين كارئ له بوارى مه عريفه تناسيدا، ئه فلاتوون کردی، بریتیبوو له دروستکردنی جباکاریه ک له نیوان (زانست) و (باوهر)دا. ئهو دهيگوت: "زانست پهيوهنديي ههيه به حهقيقهتهوه، ئه گهر كهسي بلي:)من شتى دەزانم)، ئەوە ئەو شـته (حەقىقـەتى) هدید. وهلی بزی هدید باوهر دروزنانه و هداله بیت. تدناندت باوه ريّکی راسته قينه ش به پيويست نابيّته مهعريفه. چونکه مهعريفه هدر بهوه نایدته دهست که ئیمه خاوهنی باوه ریکی راست بین، به لکو يٽويسته تواناشمان ههبي بههڙي بهلگهي ئهقلانيانهوه بيسهلٽنين" أ. باوەرى ئەفلاتوون بە ژىرى و بەلگەى ئەقلانى گەيستبووە ئەو شوينەى که لهسهر زاری سوکراتهوه، به راشکاوی پرسیار بکات و بلیّت: "ئایا داوهری و بریاردانی راستهقینه به هنی گفتوگن و به لگهی ئهقالانییه وه بددهست نایدت؟" یاشان ههر سوکرات وهلام دهداتهوه و دهلیّت: $^{"}$ بهلگهی ژیرانه بنهماییترین ئامرازی مرزقی زانا و زانستخوازه $^{"}$. فهیلهسوف و زانایانی سهدهی حهقدهیهم، له ژیر کاریگهریی شۆرشى زانستىدا، برواپان بەو ۋېرپەسەندىيە ھەبوو، كە لەسەر میتوده شیکارییه کانی ماتماتیک و زانست برویشتبا و له ههموو

جیهاندا شیاوه کی کرده سی و به کارهننانی هه بوایه. به لای نه وانه وه،

² Hans Fink Carsten Bengt-Pedersen Niels Thomassen: *Menneske*, *Nature*, *Samfund*, Gyldendal, Copenhagen, 1993, P. 287.

¹ صادق زيباكلام: ص: 101

² أفلاطون: جمهور. **دورهء كامل اثار**، ت: محمد حسن لطفى، انتشارات خوارزمى، تهران 1380(2001)، ص: 1150-1151 (582).

زاری سوکراتی نهفلاتوونه و بیستمان، ده توانن، نهگهر بیانهوی، زقرینهی کیشه زانستی و پراکتیکیهکانی خویان چارهسهر بکهن و لهسهر بنهما و پهیرهویکی ژیرانه، ژیانی خویان ریخبخهن. "مروق به سرووشتی خوی نهو توانایهی ههیه بتوانی بههوی عمقلموه مشتوم لهسمر شتی زور نالاوز بکهن و کاریگهریی بکهنه سهر بیرورای یهکتر. ده توانن له به لاگه کانی ما تماتیك و تیوره زانستییه کان تیبگهن و بهرنامه بو داها تووی خویان دابریون" ا

له پشت هه موو ئه م شینوازانه ی بیر کردنه وه وه ، باوه پینکی پته و متمانه یه کی ته واو به ئه قل و ژیرباوه پی ناماده یه ، واته بپوا به توانای نه قل له گهیشتنی به پاستیی هه ر شتیک و په رده هه لذانه وه ی له سه ر پاز و نهیننیه کانی هه ر بابه تینکی زانستی ، ئایینی ، ئه خلاقی و هه رشتینکی دی که شایانی زانین و ناسین بینت . یه کینک له و فه یله سووفانه ی له چوارچیوه ی نه م ناراسته فه له سه فییه دا بیری ده کدرده و پاشتر له مینژووی فه له سه فه دا وه ک په وتینکی تاییه تانسرا ، فه یله سووفی فه رانسه ی : رینییه دیکارت بوو.

ادم مورتون: فلسفه در عمل: مدخلی بر پرسش های عمده. ت: فریببرز مجیدی، تهران: انتشارات مازیار، 1384(2005)، ص: 68

بەشى دووەم

رِيْنَيْيه ديكارت (Descartes) ويْنَيْيه ديكارت (1650-1596)

كورتهى ژيان و ههلسهنگاندنيك

میژووی هزر به شینوه یه کی گستی و هزری فه لسه فی به شینوه یه کی تایب ه تی است نه به وروپا و خورهه لاتدا، بی کیسه نه به وروه و زورن شه و فه یله سووف و بیر مه ندانه ی رقی ده زگا نایب نیه کان و ده سه لاتیان له خویان هه ستاندووه و به رشالا و و په لاماردان که و توون. چیروکی نه وانه ی به رشه و شالا و هه م بوونه ته شوین شالا و هه م بوونه ته شوین شانازی کومه لکای خویان و مروفایه تی، چیروکیکی دوورودریژه..

دیکارت نمونهی شه و فهیلهسووف و شهکاد بییانه یه به به رشه و شه شالاوه که وتووه. شه و روزگاریک ناچاربوو ولاته کهی خوّی به جینبهیّلیّت و زوّریش کونتروّل ده کرا و روّژگاریّکیش یاساخ بوو له زانکودا ناوی بهیّنریّ. شهوه ی له دیکارتدا به پلهی یه که م سهرنج راده کیّشیّ، شهو ههدادان و دان به خوّداگرتنه زوّره یه تی، که له ژیانیدا بو خوّگری و بهرپهرچدانه و هی نهیاره کانی، خستیه کار 1.

لیّرهشهوه، دیکارت مروّقیّکی زوّر سهرنج اکیّش و فعیلهسووفیّکی تایبه تههنده. یه کیّ لهو خهسلهتانهی له بیرکردنهوهی شهو فهیلهسووفه دا ستایش ده کریّ، بریتیه له سنگفراوانی و لیّبوورده بی و پهیوهستکردنی ئهمانه به ژیانی روّژانه و فهلسه فه کهیهوه. دیکارت "نهیده فهلسه فاند"، به لّکو "فهلسه فه کهی ده ژیا" و شهمه شخالی هاوبه شیی نیّوان دیکارت و ههموو حه کیمه گهوره کانه، که بروایان وایه "فهلسه فه شیّوازیّکی ژیانکردنه" به رلهوهی ههر شتیّکی دیکه بیّت. راسته ئیّمه شیّوازیّکی ژیانکردنه" به رلهوهی ههر شتیّکی دیکه بیّت. راسته ئیّمه سهباره ت به بارودوّخه روّحییه کانی شهو، شتیّکی شهوتو نازانین، به لاّم ده زانین که دیکارت لهسه ده میّکی پر شاشووب و په شیّوکان و گرژیدا: "خوازیاری ناشتی و ته بایی بوو نه که شهر و ململانیّ". کاتیّ دیکارت له سه ره تای (گوتاری دروست به کارهیّنانی نه قلّ) دا و ای دووسیّ:

= وولآمانهیهتی که له بهرپهرچدانهووی پرهخنهکاندا نووسیویهتی و شهمهش بوّته بابهتی شاکاره گرنگهکهی بهناوی (ناپوزایهتیهکان و وهلآمهکان)، که لهچهند شویننیکی شهم لیکوّلینهوهیهدا بوّته سهرچاوهیهکی گرنگ و دهستی یهکهمی باسهکهمان. پیّویسته شهوهش بگوتری، که شهو باسانهی پیّشتر به زمانهکانی شهم ناوچهیه لهسهر دیکارت نووسراون، به دهگمهن سوودیان لهم سهرچاوهیه وهرگرتووه. دکتر علی اصغر حلبی: تاریخ سیر فلسفه در اوروپا، از دوره پیش سقراطی تا پایان عصر روشنگری. 2، تهران: نشر قطره، 1383(2004)، ص: 323 لیّره بهدواوه، ههرکاتی لهدهقهکانی دیکارتهوه پسته و دهستهواژهکان پادهگویّزم، پشت به زیاد له وهرگیپانیک دهبهستم، بهلام سهرچاوهی سهرهکیم وهرگیپانه کوردی، فارسی و ئینگلیزیهکانه، که له شویّنی خزیدا ناماژهیان پیّدهدریّ. مهبهستم له ناماژهدان به زیاد له وهرگیپردراویّکی ههمان دهتی دیکارت، نزیکخستنهوهی ههره زیاتری خویّنهره لهودی دیکارت بیری لیّکردوّتهوه، شهگرچی شهمه همولدانیّکی=

ا باشترین به لگه لهسهر ئهم قسهیه و سهلاندنی ههدادان و وردی و دانبهخوداگرتنی دیکارت، له ئاست بـ قهدون و رهخنـهی رهخنـهگران و نهیارهکانیدا، ئهو=

"لەنيوان مرۆيەكاندا ئەقل لەھەر شتى باشىتر دابەشىكراوه"، رىنىمايان دەكات بۆ ئەدەى عەقلى خۆمان بەشىيوەيەكى دروست و راستەقىنە بخەينە كار و بەھىچ شيوەيەك مەبەستى ئەدە نيه بلى: ئەدو دەكو فەيلەسووفىك لە ھەمووان داناتر و ژيرتىرە، بەلكو راستەدخۆ بەدواى ئەدەدا دەنووسى:

"من بهش به حالتی خنرم هیچ کاتیک به خهیالنمدا نه هاتووه نه نسی من له باریکهوه، له هی زنربه ی خهالکی تر ته واوتر بیت، راسته من زنرجار به ناواته وه بووم وه که که سانی تر توانای بیرکردنه وه ی خیرا و دهست و برد، خهیالتی روون و ره وان، یادیکی سه رتا پاگیر و هه میشه به رده ستم هه بین. من هیچ جزره سیفه تیکی تر، که ببنه مایه کاملی و ته واوه تی نه فس، له وانه به ولاوه شک نابه م..."

د کارت: گفتاری درباره عبکار بردن درست عقل، ودرگیّرانی له فهرهنسییهوه: محمد علی فروغی، ص: 195

= ماندووکهره، به لام پیویسته، چونکه ئیمه دهزانین که وهرگیران پروسه یه کی ئاسان نییه و گهیشتنی مانای بنهرهتی بههزی وهرگیرانهوه، شتیکی ریژهییه و هیچ وهرگیریک و هیچ زمانیکی مهبهست ناتوانن به تهنیا مانای بنهرهتی بگهیهنن. ئەمەش لەبەر ئەوەي كە زمانەكان سرووشتى دەربرينى تايبەت بەخۆيان ھەيە و وەرگیرانیش ویرای ئەوەى پرۆسەيەكى زانستيه، ئاواش پەيوەستە بە ھەستى جوانكاري و سەلىقەي تايبەتى وەرگېرەوه. بۆيە كاتېك ھەمان دەق دەخوپنىنەوە كە لهلايهن چهند وهرگيرهوه بۆ چهند زماني جياواز، يان بۆ ههمان زمان تهرجهمه كراوه، ئەو راستيەمان بۆ دەردەكەوى كە ھەر يەك لە سرووشتى زمانە جياوازەكان و سەلىقەي جياوازى وەرگىرەكان و زەمەنى وەرگىرانەكانىش، شويندەستى خۆيان بە دەقەكەوە جيهيشتووه. له زمانى كوردىدا، دوو وەرگيرانى رامانەكانى دىكارتمان ههیه، که یهکهمیان ئهوهی بهریز ریبین رهسوول ئیسماعیل و تهوهی دیکهیان وهرگيرانه كاني د. حهميد عهزيزه. من ييموايه ههردوو ئهم وهرگيرانه بايهخي خويان ههیه، به لام لهبهر ئهوهی وهرگیرانه کهی ریبین رهسوول له زمانی عهرهبییهوهیهو كهمي له رهگه لاتينيه كهي دوور كهوتزتهوه، كه له زمانه ئهوروپاييه كاندا ههيه و له رووي زەمەنىشەوە دەكەوپتە دواي كارەكەي د. حەمىد، ھەوروەھا تەنيا وەرگېرانى رامانه کانی ئه نجامداوه، ئهوه بهباشم زانی ئهوهی دواییان بکهمه سهرچاوهی سهرهکیی خوم، چونکه وهرگیر بوخوی پسپوری بوارهکهیه و شارهزا له چهمکناسی و زاراوهسازیی فهلسهفیدا، که تایبه تمهندیی همردوو کتیبه که به مجوّرهیه:

ـ رینی دیکارت: تیرامانی میتافیزیکیانه له فهلسه فهی یه کهم، و. له عهرهبییه وه: ریبین روسوول ئیسماعیل. ههولیر، ده رگای چاپ و په خشی ریبین، 2007

[&]quot;GOOD sense is, of all things among men, the most equally distributed", Rene Descartes: (1637) DISCOURSE ON THE METHOD OF RIGHTLY CONDUCTING THE REASON, AND SEEKING TRUTH IN THE SCIENCES. Translated by John Veitch, LL.D. Electronically Enhanced Text (c) Copyright 1993 World Library, Inc.

² دیکارت: لیککزلینهوهیه که دهربارهی به کارهینانی راستی ژیر و تویژیینهوهی زانستی، و. د. حهمید عهزیز، ل: 110-109

[&]quot;من لهبارهی خوّمهوه ههرگیز لهوه دوودل نهبووم که زهینم له هیچ روویهکهوه باشتر بی له زهینی عاممه، به لکو زورجاران ئارهزووم ئهوه بووه خوزگه وهکو=

_ رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیهك لهبارهی میتافیزیکهوه، و. له ئهلمانییهوه: د. حهمید عهزیز ل: 109: "ئهقل (ژیر)، ئهو شتهیه بهباشترین شیوه له جیهاندا دابهش کراوه".

لهم قسانه دا شه ففافیه تی هزری فه لسه فی می و دین و خواستی پهیوه ندخوازانیه (Communicative) نیم فه لیسه فه یه بسی پهیوه ندخوازانیه و روونکر دنه وه ی بارود و خه کانی مروّق و دوّزینه وه پاره سازی نه قالانی، به دی ده کریّن. "دیکارت پیاوی بوو به هره و ترانای فه لسه فه ی دوّزییه و و بیرو رایه کانی له بواری فیزیا و سرووشتناسی و نهستیره ناسیدا، کاریگه ربی زوّریان دروست کرد". هم در لیّره شه وه یه که سانیک دیکارت به دامه زریّنه دی بیرکردنه و فه لسه فه ی میرکردنه و هالسه فه ی میرکردنه و دیکارتیش له لوتکه ی بیرکردنه و فه لسه فه ی میرکردنه و هالسه فه ی میرکردنه و می دی بیرکردنه و می بیرکرد و بیرو بیرو بیرکرد و می بی بیرکرد و می بی بیرکرد و می بی بیرکرد و می بیرد و می بیرکرد و می بیرکرد و می بیرکرد و می بیرکرد

=هەندى كەس بىرم توندوتۆل و خەيالام روون و ئاشكرا و يادوەرىم فراوان و خيرا بووايه، چونكه بينجگه لەم خەسلەتانه شتيكى تر نازانم كه بۆ كەمالى زەين پيريست بيت." بروانه محمد على فروغى: دكارت، روش: ص:196

"For myself, I have never fancied my mind to be in any respect more perfect than those of the generality; on the contrary, I have often wished that I were equal to some others in promptitude of thought, or in clearness and distinctness of imagination, or in fullness and readiness of memory. And besides these, I know of no other qualities that contribute to the perfection of the mind". Descartes, op cit. p5

فهلسهفییهکانی خوّیدا، کاتی ده یهوی ریّگای راستهقینهی به کارهیّنانی عهقل روونبکاتهوه، به و پهری خاکه راییه و دیّته گو و خوّی له ریزی عاممه ی خه لکدا ده بینی و بگره خوّزگه به زهیین روونی و خهیال توکههییان ده خوازی، ئهو، له سنگفراوانیی فیکری و له بروای تهواوی به پهیوه ندیی لیّکنه پساوی فهلسهفه و ژیانی ئاسایی، بهرده وام ده بی و ده نووسی:

"من نیازم نیه خه آل فیری نه و پهیپه وه بکه م که یارمهتیان ده دات به پاست و دروستی میشکیان به کار بهینن، به آلکو ته نیا ده مه وی نیشانی بده م، چون من هه و آلم داوه میشکم به کاربهینم، نه و که که که به وی ناموژگاری بکات ده بی له وانه زیره ک تر بی که ناموژگاریه کهیان ده کات نه گهر بیچوکترین هه آله شی کرد نه و الموژگاریه کهیان ده کات نه گهر بیچوکترین هه آله شی کرد نه و الیسته ی گازنده و سهرزه نشت ده بیت. له به رئه وه ی من ده مه وی نه نه نوسینه وه ک پایورتیک یا خود _ نه گهر بته وی بایی _ وه ک چیروکیک بیخه مه به رده ست، دوورنییه چهند نه وونه یه کی نه و تیادابی بیخه مه به رده ست، دوورنییه چهند نه وونه یه کی نه و تیادابی نه کات، هه رچونیک بین و شتی تریش که مروق ده توانی پهیپه ویان نه کات، هه رچونیک بین و شتی تریش که مروق ده توانی که سی اینه که و یته و سویاسی هه رچونیک ده که م که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که م که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که م که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که م که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که به و راشکاویه ی من بزانیت " الی و سویاسی مه دریه کیک ده که در به و سویاسی می در ان که سی کینه که که به و راشکاویه ی من برانیت " الی و سویاسی هه دریه کیک ده که به و راشکاویه ی من برانیت " ا

ا دکتر علی اصغر حلبی: تاریخ سیر فلسفه در اوروپا، از دوره ع پیش سقراطی تا پایان عصر روشنگری. 2، تهران: نشر قطره، 1383(2004)، ص: 316

² بۆ غونه: يۆستاين گاردەر: جيهانى سۆفيا (رۆمانێك سەبارەت به مێژووى فەلسەفه)، و. له داغاركىيەوە: بەھرۆز حەسەن. سلێمانى: دەزگاى چاپ و يەخشى سەردەم، 2002، ص: 250

ديكارت: ليكوّلينهوهيهك.. و. د. حهميد ع. ل: 111. ههمان پهرهگراف له دهقه كهي محمد على و وهرگيّراني ئينگليدا به مجرّرهيه:

[&]quot;من لیره دا مهبهستم ئهوه نیه میتودیک مجهمه روو تا ههموو کهس بههویهوه عهقلی خوی به دروستی مجاته کار، به لکو تهنیا مهبهستم ئهودیه پیشانی بدهم من=

رههه ندی لیّبوورده بی و سنگفراوانی و راستگویی لهم ده قه الههه روهه ندیکی دیکه ی بهرجهسته تره و نووسه ری شهم قسانه ش خاوه نی کهسایه تیه کی ساده و ئاسانگیر و خوّش مهشه ره بووه، که خوّی له که س به عاقلتر نه زانیوه. ئه مهش نمونه ی أ ژیان و هزری هه و فهیله سووفیّکی راستگویه که شایانی ستایش و چاولیّکردن و لیّتیّگه پشتنه.

= عمقلّی خوّم به چ ریّگایه کدا بردووه، ئهمهش لهبهر ئهوهی ئهوانهی دهیانهوی فهرمان دهرکهن بو کهسانیتر دهبی خوّیان لهوان پیّداناتر بی و ئهگهر کهمیّکیش ههلّه بکهن، شایانی سزا و لوّمهن. وهلیّ من ئهم نووسینه تهنیا وه کو سهرگوزشته یه ک نهفسانه یه که پیّشنیار ده کهم، که رهنگه بهشیّ له نمونه کانی شایانی پهیرهویکردن بن و زورینه شیان نهوه نههیّنن بهدوویانکهوین. کهوابی ئومیّدهوارم سوود به ههندیّک بگهیهنن و زیان به هیچ کهسیّ نهگهیهنن و ههموانیش خوّشحال بن به راستگویی من"، دکارت: روش، ت. محمد علی فروغی، صص: 198-198

"My present design, then, is not to teach the method which each ought to follow for the right conduct of his reason, but solely to describe the way in which I have endeavored to conduct my own. They who set themselves to give precepts must of course regard themselves as possessed of greater skill than those to whom they prescribe; and if they err in the slightest particular, they subject themselves to censure. But as this tract is put forth merely as a history, or, if you will, as a tale, in which, amid some examples worthy of imitation, there will be found, perhaps, as many more which it were advisable not to follow, I hope it will prove useful to some without being hurtful to any, and that my openness will find some favor with all". op. cit. p. 7

¹ت. ز. لاوین: **از سقراط تا سارتر** (فلسفه برای همه)، ت: ثرویز بابایی، تهران: مؤسسة انتشارات نگاه، 1384(2005)، ص: 127

میشکی دیکارت، وه بهرتراند راسل گوتویهتی: "تهنیا له ژینگهی گهرمدا کاری ده کرد" ده به به به به به به به دیکارت زور کورتتر بوو له تهمه نی فهلسه فی و هزریی نه و. له ژیانی کومه لایه تی دیکارتدا، هیچ سهرسامییه کی نه و تو نایینریته وه: "ههرگیز هاوسه دی دیکارتدا، هیچ سهرسامییه کی نه و تو نایینریته وه: "ههرگیز هاوسه دی نه گرتووه، به لام کچیکی له ده ره وه ی هاوسه رگیری هه بووه، که له تهمه نی پینج سالاندا کوچی دوایی ده کات و نهمه شده بینته گهوره ترین خهمی ناو ژیانی دیکارت. نه و کهمی خویند ته تهمی نووسیوه و زوریش خوی ماندوو نه کردووه " که کهی فه لسه فه کهی باش خوی و هم کاریگه ریبه کی زوری کرده سهر په وتی بیرکردنه وهی پاش خوی و هم سه رله به دی ناراسته فه لسه فیله کانی دوای خوی سه رسام کرد.

دیکارت ئەو فەیلەسـووفە بـوو کـه لـه عـهودالیّی وەلاّمدانـهوەی پرسیاره فەلسەفییهکانی شـاژنی سـویدی، (کریـستینا)دا، فهرەنـسای بهجیٚهیٚـشت و رووی کـرده بـاکووری ئـهورویا تـاکو لـه تیٚگهیانـدنی

¹ برتراند راسل: **تاریخ فلسفه ءغرب**، ص: 771

² برتراند راسل: تاریخ فلسفه ع غرب، ص: 774-773. سهباره ت بهوهی دیکارت الکهمی خویّندوّته و کهمی نووسیوه"، بوّی ههیه حوکمدانه کهی راسل زوّر دوور نهبیّت له واقیعهوه، وهلیّ سهباره ت بهوهی که دهنووسیّ "زوّر خوّی ماندوو نهکردووه"، پیّده چیّت غهدری لیّکردبیّت، چونکه نهگهر راسل کتیّبی (نارهزایه تیهکان و وهلامه کان)ی خویّندبیّتهوه، بوّی دهرده کهوت، که دیکارت به چ وردبینییه کهوه وهلامی یهکبهیه کی نهو نارهزایه تی و رهخنه و تهنانه ت بووختانانه ش دهداتهوه، که هاوسه رده مهکانی ناراستهیان کردووه. که نهوه ش نهنامی ههول و ماندوو بوون و کوششنگی زوّره...

فهلسهفه کهیدا یارمه تی شاژن بدات استاده و سارده و شاژنیش ویستویه تی دیگارت ههموو پرزژی له کاترمیّر پینجی بهیانیاندا وانهی پیبلیّته وه، چونکه شاژن "لهو کاته دا زهینی پتر لهیانیاندا وانهی پیبلیّته وه، چونکه شاژن "لهو کاته دا زهینی پتر لهگارا بووه" دیگارت بههوی لاوازیسی جهسته یه وه زوّر ناگای له خوّی بووه، به لام سهرمای نهسکه نده ناقیا کاری خوّی ده کات و دیکارت بهرگهی ههواگوپرکی و سهرمای شهو مهله نده ناگریّت و له سالی 1650دا، کوتایی به ژیانی دیّت دیت.

وهك پیشتر ئاماژهی پیدرا، دیكارت به دامهزرینه ری بنه ماكانی فهالسه فهی نوی داده نریت و هه نه دیگیش به "باوكی راسته قینهی فه لسه فهی نوی"یان له قه له مداوه 4، ئه گهرچی شه م ناونانه سه باره ت به پهیامی باوككوژانهی مودیرنیته ورده كاری تیدا نیه، به لام دیكارت چ وك دامه زرینه ر، یان "باوك"ی فه لسه فهی نوی، ناوزه د بكری، نابیت شه قسمیه وه ها لیک بدریته وه، كه هه تا سه رده می دیكارت، فه لسه فه گرانی به سه ردا نه ها تووه و شتی نویی نه چوته سه ر. به و پیهیمی فه لسه فه به هه ستیاریه كی قوول هو و له مانه شه و مروق د ده كولیت موه وه مانه شه

بهردهوام قسهی لهسهر گۆڕاوهکان کردووه و خۆی نـوێ کردۆتـهوه. ئـهوهی دیکارت دهکاتـه دامهزرێنـهری فهلـسهفهی نـوێ، وهك بهرترانـد راســڵ دهنووسێ، ئهوهیه که: "دیکارت ههم خاوهن توانایهکی فهلسهفیی بهرزه و هـهم جیهانبینیهکهیشی بـه قــوولّی لـهژێر کاریگـهریی فیزیــك و ئهستێرهناسی نوێدایه". راسـته دیکارت بهشـێکی زوّر لـه فهلسهفهی سکوّلاستیکیی سهدهکانی ناوه راست، له هزری خوّیـدا گلدهداتـهوه، بـهلام "ئهو بناخهیه پهسهند ناکات کـه پێشینهکانی دایانپشـتبوو، بـهلاکو دهیویست بناخهیه کی فهلسهفیی نـوێ دروسـتبکات". وێـرای ئـهم دهیویست بناخهیه کی فهلسهفیی نـوێ دروسـتبکات". وێـرای ئـهم دهستنیشانکردنه گرنگهی راسلّ، دهتوانین له پشت گرنگیی دیکارتهوه بــۆ فهلسهفهی نوێ، سـێ هوٚکاری دیکهش بهبیر بهێنینهوه:

بابهتگەليّكى سەقامگرتوو نين و ھەردەم لە گۆرانىدان، ئىموە فەلسىەفەش

یه کهم: دیکارت زمانیّکی فه لسه فی شه فافی هه بووه و شاره زای هونه ری ده ربرین بووه و دیاره چه شه یه کی به رزی نه ده بیشی هه بووه: "ده گوتری دیکارت یه کهم فه یله سووفه نمونه یه کی ته واوی په خشانی فه ره نسی پیشکه ش کردبی و ... هه ولیّنکی زوریسشی داوه بست پینشکه ش کردن و سنووربه ند کردنی زاراوه کانی "2. نه مه ش به تاییسه تی له هه ردوو کتیبی زرامانه کان و (گوتاری به کارهینانی دروستی نه قال)، ده گاته

1373، ص: 773

برتراند راسل: تاريخ فلسفه عغرب، ههمان سهرچاوه، ص: 770

¹⁰¹⁻¹⁰⁰ وليم كلى رايت: تأريخ الفلسفة الحديثة، هدمان سدرچاوه، ص 2

وليم كلى رايت: تأريخ الفلسفة الحديثة. ت: محمود سيد أحمد، قاهرة، الجلس الاعلى للثقافة، 2001، ص: 88

²ت. ز. لاوين: **از سقراط تا سارتر** (فلسفه براي همه)، ههمان سهرچاوه و ههمان لاپهږد.

³ برتراند راسل: تاریخ فلسفهء غرب، ت: نجف دریابندری، تهران: کتاب پرواز،

⁴ وليم كلى رايت: تأريخ الفلسفة الحديثة، سدرچاوهي پيشووتر، ص: 100

ئه و پهری جوانی و شیعرییهت: "نهو نرخیکی زور بو خوشخوانی و شیعرییهت دادهنا، وهلی بروای وابوو نهوه تواناییه کی سرووشتین یتر لهوهی زمانی تویژینهوه بن"1.

وهك تویژورانی بواری هزری دیكارت دهزانن، زمانی راستهقینهی تویژینهوه بهلای دیكارتهوه، زمانی ماتماتیك و به لگه كاری بوو. له گه لا نهوه شدا زمانی ناو ده قه كانی دیكارت، له چاو زمانی فه لسه فیی زورینه ی فه یله سووفانی پیشتردا زمانی كی نویده: "شیوهی نووسینی دیكارت ناسانه و هیچ فهزلفروشییه كی تیدا نیید، نهو زیاتر بو خه للكانی هووشیار ده نووسی تاكو بو فیرخوازان. له گهل نهوه شدا نهم شیوه نوسینه زور بهرزه. نهوه خوشبه ختییه كی گهوره یه بو فه فه خوشبه ختییه کی بیشرپوه كهی خاوه نی نهو چهشه نهده بیید بهرزه بین ایک ایک نوی که پیشرپوه كهی خاوه نی نهو چهشه نهده بیید به بهرزه بین ایک به دیکارت نهم چهشه نهده بییده ی خوی له بید زمانی فه ده ناید به دیکاره یا ده دیانه و پیشوایه به و کاره ی یارمه تی نهوانه ده دات که دیانه وی به هوی عه قلی بووه و پییوایه به و کاره ی یارمه تی نه وانه ده دات که ده یانه وی به هوی عه قلی سرووشتیانه ی خویانه وه داوه ری له باردی بیروراکانییه و بکهن قد

دووهم: به وهزیه وه که دیکارت ماتماتیکزانیّکی لینهاتوو بووه، ویستویه تی به سوود وهرگرتن له میتودی ماتماتیکیانه بهرنامه یه ک بغ فهلسه فه دابرژیّت و له بواری به لگه کاریدا هه مان نهو نه نجامانه به ده ست بهیّنیّت که له ماتماتیکدا دینه ده ست و ناکری نکولیّان لیبکریّت و گومانیان لیبکهین، وه ک : (2+4=6).

سێیهم: وێڕای ئهوانهش، دیکارت فهیلهسووفێك بوو دهیویست له ژیانی پراکتیکی مروّق تێبگات. ئهو خواستی ئهوه بوو بهچاوی پراکتیکیانهو وهکئههوهی ژیان بهشیّوهی واقیعیانه لهلایهن بکهرهکانهوه، ئهزموونده کرێ، بژی، ئهمهش وایلێکرد چهند سهفهرێك بکات. ئهو گوتویهتی: "حمقیقهت زیاتر لهو قسانهدایه که خهلّك لهبارهی ئهو شتانهوه دهیانکهن، که بهلای خوٚیانهوه گرنگن، نهك لهبارهی دهتوانین له کتیّبی دانایاندا بیانخوینینهوه "۱.

¹ Arne Ness: **Filosofi Historie**, I, Fra oldtiden til Kant. Paa dansk ved Ane Munk-Madsen, Hans Reitzels Forlag, 1991, p. 444

² برتراند راسل: تاریخ فلسفه ع غرب، (متن کامل)، ت: نجف دریابندری، تهران: کتاب برواز، 1373، ص 770، لارکردنه وه که منه وه یه.

³ فرانکلین لوران بومر: جریان های بزرگ در تاریخ اندیشه عفربی. (گزیده و اثار بزرگ در تاریخ اندیشه اوروپای غربی از سدههای میانه تا امروز). ت: دکتر حسین بشیریه. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران، 1380 (2001)، ص: 379

¹ Arne Ness: Filosofi Historie, I, Fra oldtiden til Kant. Paa dansk ved Ane Munk-Madsen, Hans Reitzels Forlag, 1991, p. 445

بەشى سێيەم

میتود و چهمکه گرنگهکانی فهلسهفهی دیکارت

لیّره دا هه و لّده ده مین له سی لایدنی گرنگی فه لسه فه ی دیکارت بکوّلینه وه: گومانکاری، بیروّکه زگماکه کان و دوالیزم، چونکه له ئه نجامی تیّگه یشتن له مسی چه مکه گرنگه یه ده رگایه کی والا به رووی هزری دیکارتدا ده کریّته وه.

يەكەم: گومانكارى ً:

گومان و گومانکردن له تایبه تمهندییه سرووشتیه کانی مروّقن و له ئاستی ژیانی روّژانه دا، میّژوویان هیّنده ی میّژووی هووشیاری مروّق به ئاستی ژیانی خوّی، دیّرینه یه. مروّق له ئه نجام و له کاتی سه بارودو خه کانی ناو ژیانی خوّی، دیّرینه یه. مروّق له شه نام و له کاتی سه رهه للّذانی ئه و هووشیارییه و گومان له شتیک و گوته یه کو ره نام که بو نه قل شیاوی ده رککردن نیه. لیّره شه وه گومان

به لگهی هه بوونی هوشیاری و مهعریفهیه . گومانکردن له سهر بنه مای دوود لیبه وه بهنده و کاتی مروّفیش دوود ل ده به هوکاری زور

و رینگای جۆراوجۆری دەربرینی بهدەستهوهن. دوودلنی له ئاستی زمانی رفتانهدا، واته: دلنیانهبوون لهو شتهی که دهگوتری و دهکری و

گوییمان لیدهبیت، که کار و گوته په کی راست بن. ئیمه ده توانین

گومان بکهین لهوهی کامه سیستهمی حوکم، یان سیستهمی

يەروەردەيى بۆ ولاتەكەمان باشترە. دەتوانىن گومان بكەين لەوەي

زانست بتواني راستيمان بو روونبكاتهوه، يان دكتوريك به دروستي

دەستنیشانی نەخۆشىيەكەمان بكات و ھاورپّكاغان لەگەلماندا پاك و راستگۆ بن و تەنانەت گومان لە ھەندى مەسەلەي ئەخلاقى وەك ئايا

درۆكردن كاريكى ناراسته و ئايا بەراستى نيشتىماندۆستى فەزىلەت،

مندژووی فه لسهفه چهندین رهوت و ئاراستهی گومانکردن و

گومانكاراني بهخزيهوه بينيوه³، بهلام گومانكاري وهك رهوتيك لـهناو

میزووی فهلسهفهدا، جیاوازتره له گومانی ئاسایی رۆژانه. مرۆۋ لهو

يان نا، بكەين.².

5

دكتورة راوية عبدالمنعم عباس: ديكارت و الفلسفة الحديثة. (أساطين الفلسفة الحديثة و المعاصرة) 1. بيروت: دار النهظة العربية، 1996، ص: 99

² ادم مورتون: فلسفه در عمل (مدخلی بر پرسش های عمده). ت: فریبرز مجیدی. تهران: انتشارات مازیار، چ3، 2005، ص: 48

³ دكتورة راوية عبدالمنعم عباس: ديكارت و الفلسفة الحديثة. (أساطين الفلسفة الحديثة و المعاصرة) 1، 1996، ص:

ا لیره دا زاراوه ی گومانکاری به مانای گومانکردن وه ک چالاکییه کی عمقالاتی و وهکنه وه ی گومانکردن کاری ژیره، له گومان و دوودلی و دله پاوکی و هند جیا ده که دینه وه، که زیاتر پهرچه کرداری ده روونی و سوزداریانه ی مروّفن. گومانکاری بو

ی و کوی و کوی و کوی و کوی کوی کوی و کومان و دوودلیش بۆ رەنگدانهوه ی چالاکی فیکر و ژیر بهکار دهمیننم و گومان و دوودلیش بۆ رەنگدانهوه ی همانگفانه دهروونییهکان. یاشتریش ئهم جیاکارهیه روونتر دهبینتهوه.

می مهدوی: شکاکان یونان. تهران: شرکت انتشارات خوارزمی. 1997، ص: 11

کاتهوه ی گومان ده کات، مهرج نییه گومانکار بیّت و نییه، چونکه گومانکاری بهرزکردنهوه ی گومان و دوودلییه له ئاستی وییژدانی و دهروونییه و هر ناستی هزرین و رامانی فهلسه فی و هر شه کی. رهنگه خالیّکی هاوبه ش له نیّوان گومانی خه لیّکی ئاسایی و گومانکاری فهیله سووفه کان له وه دا بیّت، "به که سیّک ده لیّن گومانکار که لانیکه م تا نهو کاته ی به لیّگه ی رازیکه ری نه خراوه ته به رده م تا پیّی بلیّ برّچی به شیّوه یه کی دیکه ره فتار بکات، (نهوه نهو که سه) له باره ی هه ندی مهسه له، باوه رو و تیورییه وه، دو و دله "ا

بهم پیسهش، گومانکاری هه لوهسته و چالاکی و ئیستیکی ئه قلانییه و له فهلسهفه دا ته نانه تاگومان لهو شتانه شده کریت، که هیچ که سیککی ئاسایی و واقیعی گومانیان لیناکات، وه ک گومانکردن له هه بوونی جیهانی واقیعی و ثه وه که ئایا به پاستی جهسته ی ئیمه و ثه و زه مینه یه له له هاد و زه مینه یه له له هادی و هستاوین، هایه اله

له فهلسهفه دا گوت ه درای گومانکردن، وات ه به دوادا چوون و عه و دالنی به دوای دوزینه و می راسته قینه دا به هوی سهلاندنی ژیرانه و ، چونکه گریانه ی دوزینه و می راسته قینه کاریکی هو شمه ندانه و عمق لانییه، پتر

بکریّت، یاخود ئایا تهنیا ژیان و دیاردهکانی، ئهگهر دلّنیابووین

امير مازيار، تهران: مؤسسة نشر جهاد، 2001، ص: 72

له قوتابخانهی یهسوعییهکاندا له ناوچهی لافلاش، پییدا تیپهرپوه³، دوودلی و گومانی خوی ههیه و ههم شهو دوودلی و گومانهش بهرز دهکاتهوه بو ناستی فهلسهفی و دهیکاته گومانکاری و ههلوییستیکی ژیرانه بو گهیشتن به دلنیایی. پرسیاری سهره کی لهو قوناغهدا بو دیکارت شهوه بووه، نایا چون به شیوه یه کی په دلنیابیت له دیکارت شهوه بووه راسته و زانینه کانی خوی و نایا به چییدا برانیت، نهوه ی فیری بووه راسته و

هەللە نىپە؟ ئاپا بە ئامارەكردن بۆ گوتەي فەيلەسووفەكان، كە

پيده چيت پربن له ناكوكى، به راستى دهگهين؟ يان به برواكردن به

ههسته کان، که به هه له ماندا ده به ناخود ئایا به په نابردن بۆ لۆژىك، که بۆى هەيه هه له بيت و به هۆى لۆژيكى زياتره وه كۆنترۆل

أييي مهدوی: شكاكان يونان. تهران: شركت انتشارات خوارزمی. 1997، ص: 10
 أدم مورتون: فلسفه در عمل (مدخلي بر يرسش هاي عمده). ص: 123

³ لهبارهی ژیانی دیکارت و ثهو ههشت سالهی له قوتابخانهی یهسوعیهکاندا خویّندی، بپوانه: ـ دکتورة راویة عبدالمنعم عباس: دیکارت و الفلسفة الحدیثة. سهرچاوهی پیشروتر، ص: 40 ـ 43

ای.سی. گریلینگ، اسکات استرجن و ام. جی. مارتین: معرفت شناسی. ت:

² ادم مورتون: **فلسفه در عمل** (مدخلی بر پرسش های عمده). ت: فریبرز مجیدی. تهران: انتشارات مازیار، چ3، 2005، ص: 47

لهوهى ژيان بۆخۆى خەونيك نييه، بۆخۆيان متمانەي راستيمان لەلا دروستده کهن، یان نا؟

به مجزره "گومانکاری له لای دیکارت ریگایه ک بوو بر گهیشتن به دلنيايي" أ. دهتوانين وهك سهرهتا بليّين: گومانكاري لـهلاي ديكارت زیاتر شینواز و ستایلینکی بیرکردنه و ایسه که تیایدا یه پر اوی له ياسايه كى نـه گۆر دەكات: بيركردنـهوه بـهبى خـۆ هەلـهو گيركردن بـه بیرورای پینشینهوه 2 و گهیشتن به ئهنجامه کان، تهنیا لهرینگهی ژیرهوه، چونکه بهلای دیکارتهوه ئهو دلنیاییهی بههوی ژیرهوه ینی دهگهین، بەھۆي ھەستەكانەرە نايگەينى³.

بهمانایهك له ماناكان، دهتوانري بگوتري، ديكارت گومان له ههموو شتى دەكات بۆ ئەوەى ۋىر بكاتە پيوەر و برياردەر لە برواھينانەكانىدا بە

راستهقینهی ههر شتی. ئهم فهیلهسووفه لهو بروایهدایه مروّق دهتوانیت بگات به زانینی رهها و دلنیا لهسهر شته کان، ئه گهر هاتوو پشتی به زانستی نویی سروشت و ماتماتیك و پرنسییه كانی بهست. ئه و له شوێنێکدا، کاتێ باس لهو بایهخدانهی خوٚی به ماتماتیك دهکات، دهڵێ:

الماتماتیك چەندین داهیننانی ئەوپەرى وردى تیادایه، هەست و نەستى شت زانین رازی و ته کنیك ئاسان و باری سهرشانی مروّ سووك ده کهن 1 . ههروهها له شوینیکی تردا ئهم بوچوونه پتر رووندهکاتهوه تاکو بروای خۆی به دیسیپلینه ماتماتیکیهکان بهتهواوی رابگهیهنی و دهنووسی: "بهتایبهتی دیسیلینه کانی ماتماتیك لهبهر ئهو پتهوی و دلنیایی و ورده کاریی و روونییه له به لگه کانیاندا، به لامه وه په سه ند بوون "2. ههربۆيەشە دىكارت لە كتيبى (نارەزايەتيەكان و وەلامەكان)دا دەكەويتە خستنه رووی فه لسه فه کهی به میتودیکی ماتماتیکیانه و بو یه که مجار یرانسییه کانی ما تاتیك ده کاته بنه مای زانست، 3.

ادم مورتون: **فلسفه در عمل** (مدخلی بر پرسش های عمده). ص: 115

² ريني ديكارت: چەند وردبوونهوهيەك لەبارەي ميتافيزيكهوه. و. له ئەلامانىيەوه: د. حهمید عهزیز، وهزارهتی روشنبیری، بهریوهبهرایهتی خانهی وهرگیران، سلیمانی 2005، "ئيتر ئەمرۆ بيرو ميشكى خۆمم له هەموو مەراق و خۆخەرىككردنيك رزگار كرد. ئاسوودەييەكى دەستەبەركراوم لە گۆشەيەكى داننيايى گۆشەگىرىدا بە چهنگ هینناوه. ئیتر به میشك و دهروونیکی ئاسووده و بهتهواوهتی بو هه لوه شاندنه وهي هه موو بيروراكاني پيشووم به گشتي خهريك ده بم"، ل: 25

³ دیکارت له زور شوینی نووسینه کانیدا جهختی لهسهر نهم گرنگییهی ژیری بو گەيشتن بە دانىيايى كردۆتەرە، بۆ نمونە بروانە:

ـ رنه دكارت: اعتراضات و ياسخها. ترجمه و توضيح از: على م. افضلي. تهران: شركت انتشارات علمي و فرهنگي. 2007، صص: 482، 503-505

دیکارت: لیکولینهوهیه دهربارهی بهکارهینانی راستی ژیر و تویژینهوهی زانستى. له "چهند وردبوونهوه *یهك لهبارهی میتافیزیکهوه*" و. له ئه لمانییهوه: د. حەمىد عەزىز، وەزارەتى رۆشنبىرى، بەرپوەبەرايەتى خانەي وەرگىران، سلنماني 2005، ل: 113

رینی دیکارت: **لیکوللینهوهیهك دهربارهی بهكارهینانی راستی ژیر و تویژینهوهی** زانستى. ھەمان سەرچاوە، ل: 115

³ رنه دکارت: اعتراضات و یاسخها. سهرچاوهی پیشووتر 2007، صص184-211. مەبەست لە مىتتردى ماتماتىكىانە ئەوەيە كە بىروراكانى لە چوارچيوەى=

پیشمهرجی نهوهی که دهستمان به زانینی دلنیا بگات نهوهیه، لهسهر نهو به لاگهنهویستانه کاربکهین، که بهرهو راستیه کی نکولای لینه کراومان دهبهن، ههروه کو شهو راستییهی که له شهنامی کوکردنهوهی 2+3=5 به دهستمان ده گات و نه قل ده رکی ده کات. ناکری له رووی لوژییکهوه گومان بخهینه سهر به لاگهی لهو جوره و نه گهر گومانهان لینکردن، نهوه دووچاری ناکوکیه کی لوژیکی دهبین. بو نهوهی دیکارت خوی له ناکوکی نهوتو بهدوور بگریت و بگات به مهعریفهی راسته قینه و دلنیا، له کتیبی (رامانه کان)دا، میتوده به ناوبانگه کهی خوی، که به میتودی گومانکاری ناوی میتوده و داخته کار.

به کورتی: شهم میتوده دهیهوی به شینوهیه کی سیسته ماتیکی (منظم)، لهوه بکوّلیّتهوه، شاخو له رووی لوّژیکییهوه ئیمکانی ههیه گومان لهههموو شهو شتانه بکهین، که ههمیشه وه (راستی) قهبولمانکردوون؟ سهره تا، ههمیشه ده توانین گومان له و به لگانه بکهین بههوی ههسته کانهوه و له میانه ی نه زموونکردندا، ودرمانگرتوون:

=پیناسه کان (تعریف)، پرنسیپه تایبه تیه کان (postulates)، که کوّمه لیّ داواکاریی دیکارتن له خوینه ده کانی، پرنسیپه گشتیه کان (Axioms or common) مهسه له کان (قطایا) و شهنجامه کاندا (نتائج)، ده خاته پروو. دیکارت بو یه که بار شهم میتوده له کوتایی وه لاّمدانه وهی دهسته ی دووه می ناپ دازایه تیه کان له ژیر ناونیشانی: (به لاگه کانی سه لماندنی بوونی خودا و جیاکاره ی نه فس و جهسته که به میتودی هه نده سی ریک خراون)، خستوته روو.

"هدموو ندو شتاندی تائیستا بدوپدپی پاست دامنابوون، له هدستدکاندوه یاخود بدهن هدستدکاندوه پیم گدیشتوون، بدلام من برم ساغ برتدوه، هدندی جار هدستدکان هدلخدلادتیندرن. ژیریی لدوه داید بدتدواوه تی لدواندید دلنیا ندبین، که ندگدر تدناندت جاریخیش هدلیا نخدلادتاندین. لدواندید وابی، ندگدرچی هدستدکان له شتی زور ورد و بچوك و شتی دوره ده ست هدندی جار هدلمان ده خدلادتینن، له هدمان کاتدا شتی تر هدید، له هدمان سدرچاوه و پدیدابوون، کهچی ناتوانری گومانیکی ندوتویان لیبکری. بو نموونه وه ندوه ندوه نیستا من لیرهم، جلی زستاندم لدبدرداید، لدگدل شتیکی تری وه ک ندماند!".

ا رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له میتافیزیک، ههمان سهرچاوهی پیشووتر، ل: 26 "همموو نهوهی تا نیستا وه کو راسته قینه ترین و دلنیاترین شته کان وهرمگرتووه، له ریگه و بههوی ههسته کانهوه فیری بووم، وهلی جاری وا ههبووه به نهزموون بوم ناشکرا بووه ههسته کان خه له تینه ربوون و مهرجی خویاراستن نهوه یه، که ههرگیز

بهته واوی متمانه به و شتانه نه که ین که جاریک فریویان داوین.

به لآم ثه گهرچی ریّی تیده چی هه سته کان گاهی سه باره ت به و شتانه ی به زه هم ت هه ستیان پیده کری و زوریش دوورن، فریومان بده ن، له گه ل نه وه شدا زور شتی تر هم ن هم در چه نده به هی کی هم سته کانه وه ده یانناسین، وه لی ناکری به شیوه یه کی ماقول گومانیان لیب که ین، بو نمونه نه و (واقیعییه ته کی که من لیره کانه، له که ناره که دانیشتووم، جلی ماله وهم له به ددایه و نه م کاغه زهم به ده سته وه گرتووه و شتی دیکه ی له مجوره . "دکارت: تأملات، ص:30

"All that I have, up to this moment, accepted as possessed of the highest truth and certainty, I received either from or through the=

اوای دادهنیّین ئیمه خهو دهبینین. ههموو ئهمانه، چاوههلهیّنان، سهر بادان، دهست پانکردنهوه، راست نین. با وای دابنیّین نه دهست و نه ئهو جوّره لهشهمان ههیه "1".

لهپاش ئهمه دیکارت باس لهوه دهکات، بۆی ههیه ههموو ئهو شته گشتیانهی وهك جهسته، چاوهکان، سهر، دهستهکان و شتی لهو بابهته، خهیالایی بن، لهگهال ئهوهشدا دهبی به ناچاری ددان بهوهدا بینین که لانیکهم شتی دیکهی ههمدیسان ساده تر و گشتیتر ههن، که پاسته قینهن و بوونیان ههیه. بۆغونه سرووشتی جهسته یی ئیمه و دریز بوونه و ئهندازه و قهباره کهی که به هویهوه شوین داگیر ده کات. شیوهی شته خاوهن قهباره کان، چهندایه تی و پیژهی شته کان، ژماره و ئهو شعی داندراون و تهنانهت ئهو کاته یه به هویهوه

رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه لهبارهی میتافیزیکهوه، وهرگیّرانی له ده لمانسهوه: د. حهمید عهزیز، ل: 27

"کهواته با ئیستا گریانهی ئهوه دابنین له خهوداین و ههموو ئهو تاییه تهندیانهی، واته نهوه ی که چاومان ده کهینهوه، سهرمان دهجولیّنین، دهستمان دریّژ ده کهین و شتی تری له مجوّره، بیّجگه له وهم و دروّ هیچیتر نین و بیر بکهینهوه رونگه دهسته کان، یان ههموو جهستهی ئیّمه به وجوّره نهبی که دهیانبینین". بروانه: دکارت: رشیدیان، ص:31.

"Let us suppose, then, that we are dreaming, and that all these particulars namely, the opening of the eyes, the motion of the head, the forth-putting of the hands- are merely illusions; and even that we really possess neither an entire body nor hands such as we see". op cit. 23

ههسته کان چاوبهستمان ده کهن و به لگهی ناراستی ئه وتوّمان له لا دروست ده کهن، که به رگهی ئه زموونکاری ناگرن. بنو نمونه: قه لاّی هه ولیّر له دووره وه شیّوه یه کی بازنه یی هه یه، به لاّم له و ویّنه یه دا که له ئاسمانه وه گیراوه، زیاتر له شیّوه ی لاکیّشه یه کی چرچ و لوّچ و لاشکاودایه، نه ک شیّوه ی بازنه یی. به لای دیکارته وه ئه م به لگهیه به لگهیه کی (چاوبه ستانه یه) و مروّق ده توانی گومان له م به لگهیه بکات و نائومیّد بی له وهی که ئه زموونه کانی هه سته وه ری بانگهیه نن رسته وه ی راسته قینه.

=senses. I observed, however, that these sometimes misled us; and it is the part of prudence not to place absolute confidence in that by which we have even once been deceived.

But it may be said, perhaps, that, although the senses occasionally mislead us respecting minute objects, and such as are so far removed from us as to be beyond the reach of close observation, there are yet many other of their information's (presentations), of the truth of which it is manifestly impossible to doubt; as for example, that I am in this place, seated by the fire, clothed in a winter dressing-gown, that I hold in my hands this piece of paper, with other intimations of the same nature.

-Rene Descartes: *MEDITATIONS ON THE FIRST PHILOSOPHY*. translated by John Veitch, LL.D.

Electronically Enhanced Text (c) Copyright 1993 World Library, Inc. p: 22

بوونیان نهبی نهگهر هیزیکی لهوجوّرهی دهسه لاتدار له دهرهوهی ئیرادهی خوّمان فهرمان به ههسته کانمان بکات، مانای نهوهیه که نهو هیزه ده شتوانی له کوّکردنه و هی دو و سندا به هه لهمدا به ری:

"من لهو باوه په دام که سانی تر هه ن له و شتانه دا که وا ئه زانن ده که ونه هه لهوه، ده کری به هه مان شیوه ته گهر من دوو له گه ل سی کو بکه مهوه، یاخود لایه کانی چوارگزشه بژمیرم یاخود بیر له شتی ساکار بکه مهوه بکه ومه هه لهوه."

به مجۆرەش له كۆتايى رامانى يەكەمدا دەكەرىتە خستنەرووى ئەو بەلگەيەى كە دەكرى بە بەلگەى شەيتانى ناوبىرى، چونكە تيايدا دەلى، ئىمكانى ئەو گومانكردنە لە ئارادا ھەيە، ئەمەش بەو ھۆيـەوە

رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه کهباره میتافیزیکهوه، وهرگیزانی له ته نامانییهوه: د. حهمید عهزیز، ل 29

"همروهها لهبهر ئموهی جاری واهمیه برپیار دهدهم که خملکانیتر لمو شتانهدا که وادهزانن باش دهیانزانن، بمهملهدا دهچن، لمکویوه بزانم همر جاری که دوو و سی کوده کممهوه یان لایمکانی چوارگزشه دهژمیرم، یاخود لمبارهی شتی لموهش سادهترهوه، تمگمر همین، بریار دهدهم، فریوم نمخواردووه؟"دکارت: رشیدیان، ص: 32

"And further, as I sometimes think that others are in error respecting matters of which they believe themselves to possess a perfect knowledge, how do I know that I am not also deceived each time I add together two and three, or number the sides of a square, or form some judgment still more simple, if more simple indeed can be imagined?

بهرده وامییان پیوانه ده کری.. له گه ل ئه وه شدا هیشتا ناتوانین گومان له بوونی راسته قینه ی هه موو ئه مانه نه که ین.

ئەوە سەبارەت بە شتە گشتى و پيكھاتووەكان، بەلام ئايا دەتوانين گومان كە رستە ماتماتىكىدكانى وەك (2+4=6) بكدىن؟ دىكارت لەسەرەتاوە دەيەوى بلى: گومانكردنى ئەوتۆ رىي تىناچى چونكە:

"من بهخهبهر بم ياخود نوستوويم ههميشه 2+3 ئه كاته پينج، چوارگزشه ههرگيز له چوار لا پتري نيه"

له پاش ئه مه، دیکارت زوو ده که و پته باسکردنی بروای خوی به رهبینکی ده سه لاتدار که ههم ئه وی ئه فراندووه و ههم ده توانی هه م شتینکی دیکه بکات که بیه وی. لینره وه دیکارت پرسیار ده کات و ده لین من له کویوه بزانم که ئه و ره ببه نه یویستووه، که هیچ زه وی و ناسمانی، هیچ له شیکی قه باره دار، هیچ شیوه و فزرمینک، هیچ ریش و شوینی بوونیان نه بیت و له گه ل نه وه شدا من هه ستم به هه موو نه وانه هه بین و هه موو نه و شتانه بین جگه له و جزره ی که ده یانبینم له بینایدا

three make five, and that a square has but four sides", Rene Descartes, op cit. p. 25

رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه لهبارهی میتافیزیکهوه، وهرگیّرانی له ته لمانییهوه: د. حهمید عهزیز، ل: 29

[&]quot;ئیمه بیدار بین، یان له خهودا، کزی دوو و سی همر دهکاته ژماره پینج، چوارگزشهش ههرگیز له چوار لا زیاتری نابیت"، دکارت: رشیدیان: ص32. "for whether I am awake or dreaming, it remains true that two and

له دریزوی رامانه کانیدا، دیکارت ده گاته نه و بروایه ی که ته نیا یه که شت ههیه ناتوانی گومانی لیبکات، نه ویش نه و بیر که ره وهییه، که گومان ده کات. دیکارت ناتوانی گومان له و (خود) به بکات، که گومان ده کات، که گومان ده کان و شهیسه له لایسه نه ههسته کان و شهیانه وه همانخه له تینرابینت، به لام نه و خوده بوونی ههیه چونکه بینمانایه له رووی لوژیکیه وه بتوانیت گومان بکات و لههه مان کاتیشدا له خشته برابینت و هه لخه له تینرابینت. هیچ هیزیکی شه رانی ناتوانی خودیکی گومانکار له خشته ببات، که بروای به بوونی خوی هه بینت: که واته من نه هه سته کانم هه ن و نه جهسته م.. یاشان بروام به وه هیننا که له

= ناسمان، هموا، زهوی، رهنگهکان، شیّرهکان، دهنگهکان و همموو شته دهرهکیهکانیتر هیچ نین له وههم و خهیالپلاو زیاتر، که نمو {نمهریهنه} بر نانهوهی داوهکانی لهسهر ریّگای ساکاریی من، سوودی لیّوهرگرتوون. دیّتهپیّشچاوم، خودی خوّم دهست، چاو، موو، خویّن و هیچ جوّره ههستیّکم نیه وهلی بهههله خوّم به خاوهنی ههموو نمو شتانه دهزانم. ". بروانه: دکارت: رشیدیان، ص: 33.

"I will suppose, then, not that Deity, who is sovereignly good and the fountain of truth, but that some malignant demon, who is at once exceedingly potent and deceitful, has employed all his artifice to deceive me; I will suppose that the sky, the air, the earth, colours, figures, sounds, and all external things, are nothing better than the illusions of dreams, by means of which this being has laid snares for my credulity; I will consider myself as without hands, eyes, flesh, blood, or any of the senses, and as falsely believing that I am possessed of these ". Rene Descartes: *MEDITATIONS ON THE FIRST PHILOSOPHY*, p. 27

که دهگونجی نه ک رهب، که چاکهی ههرهبهرزه، به لکو (هیزیکی شهرانی، یان شهیتان)یک ههبی، ههولبدات ئیسه بهینیته سهر شهو قهناعه ته که بی نهونه: رسته ما تاتیکییه کان راستن و ئیسه شهروامان پیکردبی، له کاتیکدا به واقعیی و به راستی شهو رستانه ههله بن و کوی سی و دوو نه کاته پینج. بویه شهوجوره بهلگهیه ی به شهیتانی ناوی برا، شهو بهلگهیه که تیایدا به دکاریک، یان شهرخوازیک، شتی بخاته زمیینمانه و که له واقیعدا پیچهوانه بیت:

"کهوابوو دهمهوی وای دابنیم، نه ک خوا که نهوپه پی چاک و سهرچاوه ی پاستی و حهقیقه ته، به لاکو گیانیکی به دکار که نهوپه پی به دهره و به ده ده ده ده سه لات و ته فره ده رو هه لخه له تینه ده مهوی وای بلیمه تیه که ی غزی بی هه لخه له تاندنی من به کاردینی، دهمه وی وای دابنیم، ناسمان، ههوا، زهوی، پهنگ، وینه و پووخساره کان، ده نگه کان و شته ده ره کیه کان له گهمه ی هه لخه له تینه ری خهون به ولاوه نین که نهو بلیمه ته وه ک داویک بی خوشباوه پی من ناویتیه وه. دهمه وی خوم وا دابنیم، نه ده ست و نه چاو، نه گزشت و نه خوین و نه هیچ هه ستیکم هه ن، به لاکو به هه له بروام کردووه من نه مانه مه ناله

ل رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه لهبارهی میتافیزیکهوه، وهرگیّرانی له نه لمانییهوه: د. حهمید عهزیز، ل: 31

[&]quot;لهبهر ئهوه گریمانهی ثهوه ئهکهم نهك خودا، که زوّر باش و سهرچاوهی بهرزی حمقیقه ته، به لکو ئههریمهنیکی شهرانی، که بههمان ریّژهی بههیزییهکهی مهکراوی و فیّلبازیشه، ههموو هونهری خوّی له خهالمتاندنی مندا بهکارهیّناوه، بیردهکهمهوه که

ئيسته ديكارت دەزانى كە هەيە، چونكە بىر دەكاتەوە و تا ئەو كاتەى بىر بكاتەوە بوونى ھەيە و لەگەل وەستانى لە بىركردنەوە، بوونىشى دەوەستى، بوونى ھەببوو لە بىركردنەوەيەوە دينت، بىز ئەوەى ھەبى، دەبىئ لەبىركردنەوە بەردەوام بىئ و ھەر ئەو (خود)مەش كە دەزانى ھەيە، لەوە دەكۆلىيتەوە كە ئەو چىيە؟ ئايا بەراست (خود) چىيە؟ دىكارت دەلىن: ئەو شتەيە كە بىر دەكاتەوە

دیکارت دهنووسی شتی بیرکهرهوه بریتیه له: "جهوههوریّك، گومان دهکات، تیّدهگات، شت پهسهند دهکات، ناکات، دهخوازی، نایهوی، ویّنهئاسا بی شت ده چی و ههست دهکات"2

=be maintained, all things being maturely and carefully considered, that this proposition I am, I exist, is necessarily true each time it is expressed by me, or conceived in my mind. Descartes, op cit. p. 30 وهرگیّری سیّیه می فارسی له بری وشه ی ویّنه اسا، نوسیویه تی: ویّناده کات و خهیالده کاته وه و هه ستده کات. بروانه:

_ رنه دیکارت: **تأملات در فلسفه اولی**. ت: دکتر احمد احمدی. تهران: سمت، 2006، ص: 42

جیهاندا هیچ شتی بوونی نیه، نه ئاسمان، نه زهوی، نه زهیین و هوش و نه جهسته. به لام ئایا من بوخوشم بوونم نیه? نه خیر ده بیت من بوونم هه بی. ته نانه ت ئه گهر شهیتانیکی فیلباز و به ده سه لات به رده وام خهریکی فریودانی من بی، هیشتاکه ش (من)ی هه یه که گومان ده کات. که واته لیگهری با له خشته م ببات:

"ئێستا ئەگەر ئەو بە فريوم بەرێت ئەوا گومانى تيادا نييە كە من هەم. ئەو ئەوەندەى لەدەستى بێت ھەلۆم دەخەلامتێنى، بەلام ھيچ كاتێك ناتوانى بگاتە ئەو ڕادەيەى من بكات بە ھيچ مادام من بير دەكەمەوە كە من شتێكم. ئيتر من دێمە سەر ئەوەى، پاش ئەوەى پتر لە پێويست لە ھەموو شتەكان ورد و قوول بوومەوە، ئەم رستەيە ھەر كاتێك ناوم ھێنا، ياخود بە بيرمدا ھات: (من ھەم، من بوونەوەرم) بەناچاريى راستە"

² پینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه لهبارهی میتافیزیکهوه، وهرگیّرانی له نه لمانییهوه: د. حهمید عهزیز، ل: 39

[&]quot;شتیکه گومان ده کات، تیده گات، ده رك ده کات، پهسهند ده کا، ره تده کاتهوه، ده یه کومان ده کات، بروانه: دکارت: ده دیه وی نایه و هه روه ها خه یالده کاتهوه و هه ستیاریشه". بروانه: دکارت: رشیدیان، ص: 36

[&]quot;It is a thing that doubts, understands [conceives], affirms, denies, wills, refuses, that imagines also, and perceives". Descartes, op cit. p. 34

رپننی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه لهبارهی میتافیزیکهوه، وهرگیّرِانی له نه لامانسهوه: د. حهمید عهزیز، ل: 34

[&]quot;کمواته هیچ گومانیّك نیه لموه ی نه گمر نمو من فریو دهدات، واته من همه. همرچمنده ش فریوم بدات، تا نمو كاتمی من بیر بكممهوه شتی همه و همرگیز ناشتوانی كاری بكات كه من هیچ نه بم. به جوّری كه دوای بیر كردنه و به هه و دود له بابه ته كه و تویّژینه وه له گشت شتی، سه رئه نجام ده بی بگهمه نمو نمه خامه ره ها و بابه ته كه و تویّژینه وه له گشت شتی، سه رئه نجام ده بی بیدویست هم و جاری كه جیگیره ی كه ممسه له ی دن هم، من بوونم همیه، به پیّویست هم وجاری كه دویلیّم و له زهینمدا ویّنای ده كمم، حمقیقه ته. " بروانه دكارت: رشیدیان، ص 34.

Doubtless, then, I exist, since I am deceived; and, let him deceive me as he may, he can never bring it about that I am nothing, so long as I shall be conscious that I am something. So that it must, in fine,=

"گومانکردن بهلای دیکارتهوه، جوولهیه کی ساکاری هزرینه که راسته وخت پیناسه ی ههبوو ده کات: به مجوّره ش گوته ی "من بیرده کهمهوه" یان "من گومان ده کهم"، خوّبه خوّ "من ههم"یش له خوّی ده گری "أ.

له رستهیه کی تری بهناوبانگدا، که دیکارت له (میتود)دا دایشتوه، مانای رستهی یه کهم به مجوّره یه: (Cogito, ergo sum من بیر ده کهمهوه، کهوابوو من ههم)². ئهو (خود)هی که ئیدی ناتوانین

وليم كلى رايت: تاريخ الفلسفة الحديثة. ت: محمود سيد أحمد، الجلس الاعلى للثقافة، 2001، ص 92

Rene Descartes (1637): Discourse On The Method Of Rightly Conducting the Reason, and Seeking the truth in the Sciences. Translated by John Veitch, LL.D. Electronically Enhanced Text (c) Copyright 1993 World Library, Inc. pp: 36-38, IV.=

گوماغان له بوونی ههبین، بینگومان کهسینک نیه له جهسته یه کی فیزیکیدا به لاکو ته نیا (res cogitans)، یان جهوهه درینکی بیر کهره و و به ته ناگری بیر کهره و هیه ته ته به ته به ته به بیر کهره و هیه ته ته به تاگایه به بوونی خوی و ته مه ش بنه مایه کی دلنیاکه ره بو گهیشتن به مه عریفه ی راسته قینه. چونکه شه و (من) هی گومان ده کات، هووشیاره به گومانکردنی خوی.

دووهم: بيرۆكە زگماكەكان:

چەمكى بىرۆكە:

دیکارت زاراوهی (Cogitatio) یان (Thought)بوّ هزر، بیر، یان فیکر به کارده هیّنی و له پیّناسه کردنیدا ده نووسیّت:

لهبهرامبهر ئهمهشدا زاراوهی (idea) بن بیروکه بهکاردههیننی و وهك فورمی ههر هزریك (form of any thought) دهیناسیننی:

"مەبەستى من لە بىرۆكە، فىزرمى ھەدر ھزرىكە، واتە ئەدو فۆرمەى كە بەھۆى تىڭگەيشتنى بى واسىتەوە، من لىنى بە ئاگام،

7

² ديكارت: ليْكوّلْينهوهيهك دهربارهى.. له: چهند وردبوونهوهيهك له بارهى ميتافيزيكهوه. و. د. حهميد عهزيز، 2005، ل: 143

⁼ ـ رنه دکارت: گفتار در روش درست راه بردن عقل و جستجوی حقیقت در علوم. ت: محمد علی فروغی (1383): "سیر حکمت در اروپا"، هرمس: تهران، صص: 222. أرنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضیح از: علی م. افضلی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی. 2007، صص: 184-188

بهجوّری که ناتوانم هیچ شتی بلیّم و به زماندا بیّت، مهگهر له زهینی خوّمدا بیروّکهیه کم لهسهر مهدلولی نهو وشانه ههبیّت"1.

بهم مانایه و له بۆچوونی دیکارتهوه، "بیروّکه بریتیه له ئاگایی یهقینیانهی مروّق لهسهر خوّی" دیروّسهی هزرین تا ئهوکاتهی له زمینی بیرکهرهوهدایه، بوّخوّی هیچ جوّره فوّرمیّکی ئیدراکیانهی نیه، به لاّم کاتی ئهم پروّسهیه فوّرمیّکی تایبهت وهرده گریّ، دیکارت به فوّرمه ده لیّ بیروّکه، یان ئایدیا دی لهویّشهوه که دیکارت بو گهیشتن به ئامانجه کانی خوّی جگه له بیرکردنهوه و هزرین هیپیتری نیه و پرهنگدانهوهی هزریش له زمینی مروّقدا له شیّوهی بیروّکهدا بهرجهسته ده بینت نهوه گرنگیی چهمکی بیروّکه له فهلسهفهی دیکارت دا درده کهوی هر زاراوهی بیروّکه، زوّر فراوانه و ده نووسیّ: بهکارهیّنانی نهو بو زاراوهی بیروّکه، زوّر فراوانه و ده نووسیّ:

لهبهر تهوهی وینهی ناو خهیالدانی مادین، واته له بهشی له میشکدان، بههیچ شیوهیه به بیروکه ناوزه د ناکهم. به لکو لهبهر نهوه به بیروکه ناویان دهبهم لهبهرنهوهی کاتی زهیین لهو بهشهی میشك بهناگایه، بیروکه کان دهبنه فورمی زهیین خوی"¹¹

به مانایه کیتر، کاتی یه کیک له ههسته کانی ئیمه له لایه ن شستیکی ده ره کییه وه، بو نه نونه رووباریکه وه، ده بزوین و ئه م بزوانه ش له ریگه ی زغیره ی ده ماره کانه و ده گاته وه میشك و کاری تیده کات، یان وه کدیکارت ده لیّت: له "خهیالدانی مادی" دا وینه یه که لهسه ر رووباره که دروستده بیّت، ئه وه زهین، یان نه فس به ره و ئه و شته، یان ئه و وینه یه ئاراسته ده بی و له ئه خهامی ئه مه شهوه، فرمیکی ده رککراو له زهیندا دروستده بیّت، که پیی ده گوتری بیروکه، یان ئایدیا و شه بیروکه یه ش به لای دیکارته وه بیروکه یه کی زگماکه و به کاری ده هینی بیروکه یه سه لاندنی بوونی خودا.

بوونی خودا:

دیکارت له رامانه میتافیزیکیهکانیدا و له رامانی سیّیهمدا²، بهدوای دارشتنی رستهی: (من بیردهکهمهوه، کهوابوو من ههم)، راستهوخوّ، دهکهویّته سهلاندنی ههبوونی خودایهکی کاملّ ، خودایهکی

7.

ارنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. سدرچاوهی پیشوو، صص: 186-185

² یواخیم ریتر، کارلفرید گروندیر، گوتفرید گابریل: فرهنگ نامهء تاریخی مفاهیم فلسفه. جلد اول، گزیدهای از مفاهیم در مابعدالطبیعة. سرویراستار: دکتر سید محمدرضا بهشتی. تهران: مرکز تحقیق و توسعه عملوم انسانی، 2007، ص: 341

أ يواخيم ريتر، كارلفريد گروندير، گوتفريد گابريل: فرهنگ نامه ع تاريخي مفاهيم فلسفه. ههمان سهرچاوه صص: 344-342

⁴ رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهي پيشوو، ص: 185 پهراويزي وهرگير.

¹ رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهی پیشوو، صص: 187-186

² دیکارت: **چدند وردبووندوهیدك له بارهی میتافیزیکدوه**. سهرچاوهی پیشوو، بهتاییه تی له لاپدره 62 و بهرهو دوا.

بهده سه لآت، هه میشه بی و خودای هه موو شتی. هه روه ها له کتیبی (نار وزایدتی و وه لا مه کاندا) به شیوه به کی روون پینه سه ی خودا ده کات و ده نیت:

"ئهو جهوههرهی به کامل و رههای دهزانین و لهودا بههیچ شیرهیه ک شتی نابینینهوه که نیشانهی کهموکوری و سنوورداریی ئهو بیت، پیده گوتری خودا" ا

ئهگهر مسروّق بتوانی بیوونی خودایه کی ئاوها بیسهلیّنی، ئهوه دهشتوانی لهوه دلّنیابی کاتی به روونی بیرده کاتهوه، هیچ هیّنی نیه بتوانی له خشتهی بهری. هوّی شهوهی که مسروّق گومانی له هیّن بهدکاره کان ده کرد، ئهوه بوو، نه کا ئهو شتانهی به خهیالیّدا ده هاتن له هیّزیّکی شهرانییهوه هاتبن. وه لیی ئهگهر بیروّکه و ویّناکردنه به د و شهرانیه کان، له خودایه کی کاملهوه هاتبن، ئهوه مروّق ده توانی دلّنیا بی لهوهی که راستن. ههروه ها ئهوه ش دژی سروشتی خودایه کی کامل ده بوو، گهر هاتبا و ئهو خودایه مروّقی به و جوره دروستکردبا: که همیشه به هوّی ههسته کانی خویه و بکهویّته هه لهوه.

خالنی سهرهتایی دیکارت بو سهلاندنی بوونی خودا ئهوهیه که ده لایّت، ئهو بوّخوّی وهك (جهوههریّکی بیرکهرهوه)، خاوهنی ویّناکردن، یان بیروّکهیه که لهسهر خودا وهك بوویّکی کاملّ. شهم بیروّکهیه له سروشتی مروّقدا ههیه و پیّوهی لهدایك دهبیّت، واته بیروّکهیه کی

زگماکه. دیکارت له کوتایی رامانی سینیهمدا سهبارهت به بوونی بیروکهی خودا له خودی خویدا، نووسیویهتی:

"من ئەمەم بە خەيال دروست نەكردووە چونكە من ناتوانم شتى ترى بخەمە سەر ياخود شتى لى كەم بكەمەوە. بۆيە لـەوە بـەولاوە (شتى) نامىنىنىتەوە بوترى كە ئـەو بۆچـوونە وەك ئـەو بۆچـوونەى دەربارەي خۆمە، زگماكە لە مندا".

ههروهها له کتیبی (نارهزایهتی وه لا مهکان)دا چهندجاریک دیتهوه سهر ئهم باسه و بهرگریی له ههبوونی بیروکهیه کلهسهر خودا ده کات و ده لی:

"ئــهو بيرۆكەيــه بيرۆكەيــهكى زگماكــه لــه منــدا" و "ئهگــهر دروستكراوى خودا نهدهبووم، مهحال بوو بتوانم بيرۆكهيهكى ئهوتۆ له مندا بوونى ههبىخ"2

ثه مه شبه مانای شهوه نیسه که چه مکی خودای کامل ، بینکوتا (Infinite)، سه ربه خو (Independent)، به هه موو شت توانا (All Knowing)، له (مین) وه سه رچاوه ی گرتبی ، چونکه (من) بو خوی کامل نیسه و شه مه مان له وه دا بیق دورده که وی که (من) ده توانی (گومان) بکات و هی شتا دلنیا نیسه قد به مکی (خودایسه کی کامل) بیرو که یه کسه نا ده بین له ده بین بیرو که یه کسه کی دوردایسه کی کامل) بیرو که یه کسه که ته نیا ده بین کسه

ارنه دكارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهي پيشووتر، ص: 194

ديكارت: چەند وردبوونەوەيەك لە بارەي ميتافيزيكەوە. سەرچاوەي پيشووتر، ل: 65 1

² رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهی پیشووتر، ص: 152

³ ديكارت: چەند وردبوونهوهيەك له بارهى ميتافيزيكهوه. سەرچاوهى پيشوو 65

سهرچاو دمه کی کامله وه هاتیک که له دهر دو دی هو وشیار یانه و دمه و شهو سهرچاوهیهش خودا بو خویهتی و ناکری شتیکی تر بی. دیکارت دهنووسی:

اکاتیک سهرنجی خوّم ئهدهم، تهنیا ئهوهم بوّ دهرناکهوی که من شتیکی ناتهواوم، پشت به جهوههریکی تر دهبهستم و ههمیشه دهزانم ئدوهی من پشتی یی دهبهستم هدموو ئدو شته مدزناندی که من هدوليان بز ئهدهم و لهناخي خزمدا بزچوونيان لهبارهوه دهبينم، نهك وهك شتيكى شياوهكى به لكو وهك شتيكى راستهقينهى كردهكى بي كۆتاپى تيادايد، ئەويش خوايد. ھيزى ئەم بەلگە لـەو زانينەدايـە، بهینی سروشتی تایبهتی من که بزچوونیکم دهربارهی خوا له ناخدایه،

هەپ زنجیرەپ ك ويناسازى هه بيت كه پيپان دەگوتري (بيرۆك ك زگماکهکان) و ئهمانه بههری ئهزموونکردنهوه دروستنهبوون، بهلکو رهگهز و سهرچاوهکهیان دهچیتهوه سهر خودا و بهشینوهیهکی خورسک له مروّقدا ههن.

ئەوەي كە دەلنن: ئەم بىرۆكانە زگماكن، يان خۆرسىكن، بەماناي ئەوە نيە ھەردەم ھووشيارىيى و ئاگايىمان ديار و ئاشكرايە. مندالنك هیچ بیروکهیه کی لهسهر (خودایه کی کامل) نیه. به لکو به مانای

¹ Mihail Larsen & Ole Thyssen: **Den frie tanke** En grundbog I filosofi. Gyldendalske Boghandel, Copenhagen, 1981,1992 S. 82

ئەوەبە كە ئەقلى ئېمە لە مبانەي گەشـەكردن و يېگەشـتنى خۆبـدا و

بههزی کاریگهربوونی به فاکتهره دهرهکییهکانهوه، دهتوانیت ئهم

بيرۆكە زگماكانە دابنىخ. ھۆي ئەمەش دەگەرىتەوە بۆ ئەوەي كە ئىلمە

وهك (شتيكي بيركهرهوه) واته وهكو بووي ئهقلاني له وينهي خوادا

دروست بووين. ئەمەش بەماناي ئەودىيە ئىنمەش بەشمان ھەيە لە ئەقلا

و زەپنى خودايىدا، ھەربۆيەشـە لـە سـەدەكانى ناوەراسـتدا گـوتراوە:

"خودا که مرزڤی دروستکردوه بهشی له ژیریی رهببانی خوشی تیدا

کەواتە زانىنى مرۆۋ دوو سەرچاوەي پيويستى خۆي ھەپ، يەكەميان

لەرنىگەي ھەستەكانەوە، دووەمىيىشيان: ئەو بىرۆكە زىگماكيانەي كە

كاريگەرى ئەزموونەكانىدا دروسىتنەبوون. تېگەشىت لىەم دوو سەرچاوە

مهعریفیه دهمانخاته سهر ریّگای بیرکردنه وهی زانستی، چونکه زانست

واتا به کارهینانی لایه نه ژیر و ئاوه زمه نده کانی مه عریفه، به ینی

بان بهمانایه کی دی: زانست واته هه لسه نگاندنی ئه و زانباریانه ی

لەرنىگىمى ھەسىتەكانەوە ئىمزموونمانكردون، بىمھۆي مەعرىفمەي

عهقلانییهوه. مهعریفه و زانین به شیوهیه کی گشتی و مهعریفه ی

مېتۆدنكى دروست ىۆ تېگەشتن لە سەرچاودى ئەزموونكراو.

سەقامگىر كردووە 11 .

بەبى بوونى راستەقىنەي خوا ناكرى من ھەبوو ${f n}^{1}$.

بهم شيروه ه ناگايي ئيمه، ياخود جهوههري بيركهرهوه ئيمكاني

ا ههمان سهرچاوه، ل: 66، ههروهها بروانه: د. على أصغر حلبي: **تأريخ سير** فلسفه در اورويا ، جلد اول صص: 330-331

ئەقلانى لە روانگەى دىكارتەوە، زانىن و مەعرىفەيە بە بىوونى خودا. بوونى يەقىنى و دلنىيايانەى خودا پېشمەرجە بىۆ گەيىشتن بە زانىين: "ناتوانىن مەعرىفەى دلنىياكەرمان بە ھىچ شىتىك ھەبىي، ئەگەر لىسەرەتاوە نەزانىن خودا ھەيە"¹

بزیه دیکارت میتودیک و مودیلیکی ئیشکردن پیشنیار دهکات، که له ریگهیهوه دهتوانی زانینی راستهقینه بهدهست بهینی. ئهم مودیلهش خوی له چوار پرانسیپ و بنهمادا دهبینیتهوه، که ئهمانهن: بنهمای یهکهم: "هیچ جاریک شتیک به راست دانهنیم ئهگهر دلنیا نه بم لهوهی که راسته. واته، خوم له بریاری خیرا و پیشهکیانه ببویرم، دهربارهی هیچ شتیک بریار نهدهم ئهگهر ئهو شته به روون و ئاشکراییه کی ئهوتو نه کهوییته بهر بیرم و نهیزانم که دهرفهتی هیچ گومان لی کردنیکی نادات".

بنه مای دووهم: "ههریه کیّك له و کیّشانه ی ده مه وی لیّیان بکوّل مه وه، به پیّی توانا و به پیّی پیّویست به چهند به شیّکه وه دابه شی بکه م بوّ نه وه ی چاره سه رکردنه که ی ئاسان بیّت".

بنه مای سیّیه م: "به جوّریّکی ریّك و پیّك و گونجاو بیر بکه مهوه، واته، به ساده و ئاسانترین شتیّك که له توانادایه بزانری دهست پی بکه م بوّ نهوه ی ورده وهرده، پله ئاسا، به وانه بگهم له چهند شتیّکی پیّکهاتوو لیّك دراون، ئینجا ریّکوپیّکی مجهمه ناو نهو شتانه ی سروشت ئاسا به دوای به کتربدا نابه نا".

رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهی پیشووتر، ص: 161

بنهمای چوارهم: "له ههموو شوین و باریکدا سهرژمیرییه کی تهواوهتی و پیاداچوونهوه یه کی سهرتاپاگیر بکهم بو شهوه دانیایم هیچ شتیکم لهبیر نهچووه "1

دیکارت: چهند وردبوونهوهیه که میتافیزیک، و. د. حهمید عهزیز ل ل: 127-126 همروهها بروانه پهراویزی وهرگیّری کوردی له داویّنی لاپهره 127دا.

هدمان ئدو بندمایانه له ددقه فارسی و ئینگلیزییه کهیاندا:

"پرانسیپی یه کهم: ههرگیز هیچ شتی وه ک راستی په سه ند نه کهم نه گهر بو خوّم به روونی حه قیقه ته کهیم بو ناشکرا نه بووبیت. واته به وردبینی، خوّم له په له په له و برپاری پیشینه به دوور بگرم و له زهینی خوّمدا هیچ برپاری گل نه ده مه وه نه گهر له زهینی خوّمدا ته و او لیّم ناشکرا نه بی که بواری بو گومانکردن نه به نه هیشتی ته وه .

پرانسیپی دووهم: هدریه کی له و کیشانه ی له ژیر لیکو لینه و دان تائه و په پی بۆلووان دابه ش بکهمه سهر پارچه کانی خوّی و لهمکاره شدا تا ئه وهنده بروّم که پیویسته بوّ چاره سهر کردنیان.

پرانسیپی سیّیهم: هزرهکانی خوّم به و جوّره ریّکبخه م تا له ساده ترین و ئاسانترینی بابه ته کانه و دهستییّکه م بوّنه و ده بتوانم که مه کهمه و هه نگاویه هه نگاویه هه نگاویه هه نگاویه هه نگاویه هانگاویه هه نگاویه هانگاویه نه سرووشتی خوشیاندا پهیوه ندیی پیشینه و پاشینه یان نیه، له زمینی خوّمدا ریّکبخه م.

پرانسیپی چوارهم: بزههر شتی سهرژمیزی تهواو و پیداچوونهوهی گشتیی نوی نه نجام بده م تا نهو راده یهی دانیایم هیچم لهبیر نهچووه". بروانه: لوران بومر: جریانهای بزرگ در تاریخ اندیشه غربی، ت: د. حسین بشیریه، ص: 375، ههروهها بروانه: محمد ع. فروغی: روش، صص: 156-156.

زانایان و بیرمهندان. به لام ژمارهیه ک له و زانا و فهیلهسووف و بیرمهندانه ته فسیری هه له یان بو مه به سه ته کانی دیکارت کرد و که و تنه په په له یان بو مه به سه ته کانی دیکارت کرد به که و تنه په په له یان بو ته شهرلیّدانی و شهمه شدیکارتی ناچار کرد به وردی وه لا میان بداته وه و شهوه یی پیشتر له کتیبه فه لسه فییه کانیدا سه بیروراکانی نه ینووسیبوو، له وه لا مه کانیدا بینووسی و مه به مه به سته کانی خوی روونتر بکاته وه. له گه ل شهوه شدا، شهم فه یله سووفه رووبه رووی سانسوری هه مه جور کرایه وه و هه ر له به در شه و که نیسه ی کاتولیکیه وه به کتیبیکی دژه شایینی له قه له مدرا و که نیسه ی کاتولیکیه وه به کتیبیکی دژه شایینی له قه له مدرا و شهمه شدیکارتی ناچار کرد هه لی بو هو له ندا.

سێيهم: دواليزم: (Dualism)

دوالیزم، جوّر و شیّوازیّکه له بیرکردنهوه که لهسهر نهو بروایه کار ده کات، که بوون دوو جهمسهر، یان سهرچاوهی ههیه. دوالیزم وه شیّوازیّك بوّ بیرکردنهوه و تهفسیری بوون، نه تایبهته به فهلسهفه و نه به فهلسهفهی خوّرئاوا بهگشتی. ئهم بیرورایه ههم له ئایینهکان و ههم له فلسهفهکانی خوّرههلات و خوّرئاوادا ناسراوه.

ئەوە راستە كە ئايىنى قىدانتا (Vedanta) لـ ھىندسـتانى كۆنـدا، ئايىنىڭكى (مۆنىستىك)، واتە تاكباوەرانەيە، بەلام يـەكى لـ فەلـسەفە و ئايىنە ھەرە كۆن و گرنگەكانى ھىندسـتان، كـ فەلـسەفەى (سـانكهيا، ئهم چوار پرانسیپه، رینماییهکانی دیکارتن بو تویزینهوهی له ههموو بابهتیکی دیاریکراو. وه ناشکرایه، دیکارت به هزیانهوه هیچ جوره مانا و ناوه روکیکی تایبهت ناسه پینی، به لکو تهنیا شیوهی گهیشتن به نه اخامی لوژیکی ده خاته روو. نهوهی دیکارت به هوی نهم پرنسیپانهوه ده خاته روو، بریتیه له جیهانبینیه کی تهواو دنیایی سهباره ت به دیارده کان و مهسهلهکانی ژبانی مرویی بو

="The first was never to accept anything for true which I did not clearly know to be such; that is to say, carefully to avoid precipitancy and prejudice, and to comprise nothing more in my judgment than what was presented to my mind so clearly and distinctly as to exclude all ground of doubt.

The second, to divide each of the difficulties under examination into as many parts as possible, and as might be necessary for its adequate solution. \Box

The third, to conduct my thoughts in such order that, by commencing with objects the simplest and easiest to know, I might ascend by little and little, and, as it were, step by step, to the knowledge of the more complex; assigning in thought a certain order even to those objects which in their own nature do not stand in a relation of antecedence and sequence.

And the last, in every case to make enumerations so complete, and reviews so general, that I might be assured that nothing was omitted". Descartes, op cit. p.21 \square

. Sankhya)یه، بروای به دوالیزمی ماده، یان سرووشت و روّح همیه الله همروهها همریه ک له فعلسهفهی چینی و تایینی زمرده شتیش لمسهر بنهمای بروابوون به دوالیزمهوه دامهزراون. یه کهمیان بروای به یانگ (yang) و بین (yin) و دووهمیشیان بروای به رووناکیی و تاریکی همیه وک دوو بنهما و سهرچاوه و هیزی سمره کی بوون 2.

له ئهوروپاش، میژووی زاراوهی دوالیزم، یان بیرکردنهوهی (جـووت جهمسهری) هیننده میژووی هزر و فهلسهفهی نهوروپی خـوّی کونه. وشـهی (dualis) وشـهیه کی لاتینیه و بـهمانای (هـهانگری دوو جهمسهر) هاتووه. زاراوه کـه بـوّ نـهو تیوّریه میتافیزیکیانه بـهکار دههینری که یان:

* باوهریان وایه بوون دوو جهوههری ههیه، یاخود:

* بروایان بهوهیه ههموو بوویک له بنهمادا له دوو جور بیکهاتوه، یان دهبی لهسه بنهمای دوو پیکهاته ی جیاوازه وه لیکهاتوه، یان دهبی لهسه بنهمای دوو پیکهاته ی جیاوازه وه لیکبدری شهوه الیکبدری شهود دوالیزمانه شه بریتین له دوالیزمی پیتاگوریه کان وه ک (سنووردار و بیسنوور، تاک و کو، یه ک و فره، راست و چهپ، نیر و می، وهستاو و جولاو، تیره و چهماوه، رووناکی و تاریکی، چوارگوشه و لاکیشه و باش و خراپ) و هتد به دوالیزمی شه فلاتوونی له نیخوان نهفس و جهسته، یان دوالیزمی دوالیزمی دیکارتیه کان لهنیوان زهین و مادده و خود و بابهت آن یاخود دوالیزمی کانتیانه لهنیوان جههانی دیارده کان وه کنهوه ی له خویاندا دوالیزمی و قبهانی و اقیعی وه کنهوه ی بو ناگایی مروّق خوی دهنوینی هدن و جههانی و اقیعی وه کنهوه ی بو ناگایی مروّق خوی دهنوینی نیم هدن و جیهانی و اقیعی وه کنهوه ی بو ناگایی مروّق خوی دهنوینی نیم به ناگایی مروّق خوی دهنوینی نوی به ناگایی مروّق خوی دهنوینی نوی به ناگایی دیم نوی به ناگایی دیم نوی به ناگایی مروّق خوی دهنوینی نوی به ناگایی دیم نوی به ناگایی دیم نوی به ناگایی دو به ناگوی دهنوینی نوی به ناگوی دهنوین نوی به ناگوی دهنوی به ناگوی دهنوینی به ناگوی دو به ناگوی دو به ناگوی دهنوی نوی به ناگوی به ناگوی دو به ناگوی دو به نوی به ناگوی دو به ناگوی به ناگوی به نوی به ناگوی دو به نیم نوی به ناگوی دو به نوی به ناگوی به ناگوی به ناگوی به ناگوی دو به نوی به ناگوی به

Poul Lubcke(Redigeret): Politekens filosofi leksikon, Politikens Forlag, Copenhagen, 1996, op cit. p. 95

² ئەرىستۆتالىس: مىتافىزىك. و. محممد كەمال، دەزگاى چاپ و پەخشى سەردەم، 2008، ل:28. ھەروەھا سەبارەت بە زاراوەى دوالىزم لە ھزرى فەلسەفىي خۆرئاوادا بروانە:

_ واینر (سهرپهرشتیار): فرهنگ تاریخ اندیشهها.، سهرچاوهی پیشووتر، 2006 جلد دوم، ص: 1276

3 ههمان سهرچاوه، ص: 1277

¹ فهلسهفهی سانکهیا یه کیّکه له قوتا مخانه فهلسهفییه کوّنه کانی هیندستان و لهسهر دهستی (کاپیلا)ی حه کیم دروستبووه. نهم قوتا مخانهیه بروای به دوو واقیعییه ت

همیه که بریتین له پراکرتی و پروشا، لهو بروایهدایه همرکات ره گهزی سهرهتایی (پراکرتی= prusa) له گهل نهفس (پروشا= prusa)دا پهیوهندیی بهست و یهکیانگرت، ئهوه سهرهتای پیکهاتهی جیهان دهستپیدهکات. به مجوّرهش ئهم فلسهفه یه بروای به دوالیزم ههیه و ناخوداباودره. لهمبارهیه و بروانه:

⁻ ساتیش چاندرا چاترچی و دریندراموهان داتا: معرفی مکتب های فلسفی هند. م. د. فرناز نافرزاده کرمانی. تهران، مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، 2005ن ص:489-489 و هدروهها: 508 و بدردودوا.

² سهباره ت به زاراوه ی دوالیزم له فهلسه فه و ناییندا، بروانه نهم سهرچاوه گرنگه:

_ فیلیپ پی. واینر (سهرپهرشتیار): فرهنگ تاریخ اندیشهها. مطالعاتی درباره و گزیده ای از اندیشههای اساسی. 3 جلد، ت: گروه مترجمان، تهران: انتشارات سعاد، 2006، به تاییه تی و بق نهم باسه، جلد دوم، ص: 1278

⁴ دایانه کالینسون: **50 فیلسوف بزرگ، از تالیس تا سارتر.** ت: محمد رفیع مهرابادی، تهران: موسسه، انتشارات عطائی، 2001، ص: 211

- دواليزمى ديكارتيانه:

له میژووی فهلسهفهی موّدیّرندا، دوالیزمی دیکارتی (نهفس و جهسته)، له ههموو جوّرهکانی تری دوالیزم بهناوبانگتره. بهپیّی شهم بیرکردنهوهیه ههموو جهوههریّك، یان شهوهتا جهوههریّکی (نهفسی و نامهتریالیّه)، یاخود شهوهتا جهوههریّکی (مهتریالیّه). بو شهوهی لهمه تیّبگهین، پیّویسته بزانین دیکارت چوّن زاراوهی جهوههر پیّناسه دهکات. شهو لهمبارهیهوه نووسیویهتی:

"به شتیک ده آلین جهوهه (substance)، که هه رشتیکی که لیی تیده گهین، واته هه ر تایبه ته دندی، چیزنایه تی، هه ر خه سله تیک که بیر وکهیه کی واقیعیمان لهبارهیه وه ههیه، به شیوه یه کی بینواسیته (له خردی جهوهه ره که دا)، همینت _ بههمان شیره ی که له گریانهیه که ههیه، یان به هی یه به ورونی هه بیت. ته نیا بیر وکهیه که به گریانهیه که وشهیه له سه ر خودی جهوهه ر ههمانی، نه وه یه که جهوهه ر شتیکه تیایدا، نه و شته ی له ریگای هه سته کانه وه ده رکی ده کهین، واته یه کی تیایدا، نه و شته ی له ریگای هه سته کانه وه ده رکی ده کهین، واته یه کی له وانه یه کی نوونیان ههیه، به ههمان شیره یان به جوری کی بالاتر له خودی جهوهه ره دونین ههیه، به ههمان شیره یان به جوری کی بالاتر له خودی جهوهه ره دونین که جهوهه ده دونین که جهوهه ده دونین که ده حاله خه ده داناوجو و بیت "۱.

. ا رنه دکارت: **اعتراضات و پاسخها**. ترجمه و توضیح از: علی م. افضلی. تهران:

له روانگهی دیکارتهوه، جهوههری نهفس و جهسته، پیکهوه کونابنهوه، چونکه ههریهکهیان خهسلهتی دژ بهوی تریانی ههیه و دهبی به جیا لیّیان تیبگهین¹. دیکارت یهکه مجار نهم جیاوازییه ی له (رامانی دووهم)دا خسته روو:

"ندفس چییه؟ ئهگهرچی: یان مشووری ئهوهم نهخواردووه بیزانم، یاخود ئهگهر ههلوهستهم کردبی بوئهوهی بیبزانم، ئهوا وینهیهکی ئاوهام لهبارهیهوه له میشکدا نهخشاندووه وهك ئهوهی با، ئاگر، یاخود ئهتیر(کزهبایهکی فینك)وایه که بهنیو ئهندامه درشتهکانی لهشدا یهرته دهکات".

ههروهها له ههمان شويندا، سهبارهت به لهش نووسيويهتي:

"من وا له لهش دهگهم هههموو شهو شتهیه لهلایهن وینه و رووخساریکهوه سنووری بو رییژراوه، شتیک بهپیی جیگا ده کری پیناسه بکریت و به جوریک شوینیک ده گری و پر ده کاتهوه که جیبی هیچ شتیکی تری تیدا نه مینی. شتیکه به هوی ههست، دیت، بیستن، چیشتن، یاخود بونکردنهوه پهی پیده بری و ههستی پیده کری، ههروهها

شركت انتشارات علمي و فرهنگي. 2007، صص: 191-192

ادم مورتون: فلسفه در عمل. مدخلی بر پرسش های عمده. ت: فریبرز مجیدی، تهران: انتشارات مازیار، ص: 420 همرودها بروانه:

⁻ Poul Lubcke(Redigeret): Politekens filosofi leksikon, op cit. p. 95

بهجۆرى جياواز دەكرى بجوڭىتەوە، نەك لەخۆپــەوە بــەڭكو لەلايــەن شتىخكى ترەوە كە بەرى دەكەوئ"1

پاشان له چهند شوینینکی کتیبی (نارهزایدتیهکان و وهلا مهکاندا)، وردتر و روونتر نهم جیاوازیانه دهستنیشان دهکات و دهنووسی:

"لسه پیگسهی شدو بیرکردنهوهیسهوه کسه پیمسده لی جهسسته دریژبرونهوهید، شیوهی هدید، ده توانی بجوولی و شستی لسه مجروه و هدروه ها له پیگهی سه ندنهوهی هدرشتی که پهیوهسته بسه چسیدتی نه فسهوه، به شیوهیدکی ته واو تیده گهم، که جهسسته چسیه {وات جهسته وه ک شتیکی کامل وینا ده کهم}، هدروه ها به پیچه وانه شهوه، نهگه ر چاو له وه بیپرشم که هدرشتی له بیروکهی جهسته دا هاتووه، پهیوهسته به نه فسهوه، دیسانه وه هدر تیده گهم نه فس شتیکی کامله که گومان ده کا، ده زانی، خوازیاره و شتی له و جوره. نهمه (وات میگهیشتن له نه فس و جهسته به شیوه یه کی ته واو سه ربه خون وه ک هم بودی کامل و ته واو جیاواز له یه کتر)، شیاوه کی نیسه، نه گه در جیاوازییده کی واقیعی له نیوان نه فس و جهسته دا نه بیت "2

ياخود پاشتر لهمهش روونتر دهنووسني و دهلني:

"ئێمه نهفس، واته جهوههری بیرکهرهوه به ئاشکرا، سهربهخو له جهسته، واته جهوههدی درێژبوونهه، دهرك دهکهین. به پێچهوانهشهوه، دهتوانین (ههروهکو ئهوهی ههموو پهسهندیانه)، جهستهش سهربهخو له نهفس تێبگهین". 1

ههروهها بۆ پتر تیشك خستنه سهر ئهم دوالیزمه، دیكارت نمونهی تری به رجهسته دههینینته وه و دهنووسی:

"ئهگدر دهست، سهبارهت به لهشی که ئهم دهسته بهشیخکییهتی، لهبهرچاو بگرین، دهست جهوههریخی کهموکوره. به لام نهگدر بهتهنیا لهبهرچاوی بگرین، جهوههریخی کامله. ریک بهههمان شیوهش، نه فس و جهسته، کزیه کی یه کتا پیخکده هینن به ناوی مروق که نهگهر له پهیوه نه دییان بهم مروقه و لهبهرچاویان بگرین، جهوههرگهلیخی کهموکورن، وهلی نهگهر ههر یه کهیان به تهنیا بخهینه بهرچاو، کاملن. چونکه بهههما شیوهی که دریخ بوونه وه، پارچه پارچه بوون، فورمداری و شتی له مجوره، وینه یان خهسله تگهلیکن که له ریدگهیانه وه جهوه مدیک بهناوی لهش ده ناسم، بهههمان شیوه ش فامیده یی، دوود لایی، نیراده و شتی له مجوره، نهو فورمانه نکه له ریدگهیانه وه جهوههریک ده ناسم به ناوی نه فس و ده زانم که به ههمان نه ندازه ی که جهوهه درید دوناسم به ناوی کامله، ناواش جهوهه دری بیرکه دون بوویخی تهواوه. "2

00

رینیّ دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له بارهی میتانیزیکهوه. و. له ئه لمانییهوه: د. حهمید عهزیز، سلیّمانی، بهریّوهبهریّتی خانهی وهرگیّران، 2005 ل: 46-36

² رنه دكارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضيح از: على م. افضلى. تهران: شركت انتشارات علمي و فرهنگي. 2007، صص: 134

¹ رنه دكارت: اعتراضات و پاسخها. سهرچاوهى پيشوو، ص: 210 281 رنه دكارت: اعتراضات و پاسخها. ههمان سهرچاوه، ص: 281

بهپیّی بیرورای دیکارت، ههروه کو له پیّساندا گوتمان، خالّی سهرهه لّدانی مهعریفه بریتیه له (من)ی ئهزمونگهر و بیرکهرهوه. شهم جهوههره بیرکهرهوهیه که جهوههریّکی نهفسیه ا، ده توانی شوناسی دهرهوهی ماتهریالی، یاخود واقعی فیزیکی، بههی یاسا میکانیکییه کانهوه، بکات. لهمهوه تیّدهگهین که (من)ی بیرکهرهوه جهوههریّکی نا مهتریالیه، وهلی ده توانی شوناسی شته ماتهریالیه کانی دهوروبهری خوّی بکات. بهم پییهش "خهسلهتی بنهمایی جهوههری دهورههی بیتیه له بیرکردنهوه، له کاتیّکدا خهسلهتی سهره کیی جهوههری ماتهریالی بریتیه له بیرکردنهوه، له کاتیّکدا خهسلهتی سهره کیی جهوههری ماتهریالی بریتیه له دریّژبوونهوه "

دیکارت له و بروایه دایه جگه له هووشیاری مروّف، جگه له جهوهه ری نه فس، نهوه هه مه موو واقیع وه ک دیار ده گه لیکی خرّبزویّن و نوتوماتیکی وایه، که پیکهاتووه له قه باره و مادده ی دریّر وه بووی ماته ریالی، که به رده وام له بزووتنه و ددان و پشتگیری له یه کتری ده که ن

ئهو به دریزایی به شی پینجه م له کتیبی (میتود)دا ا، باس له و جیهانه میکانیکیه ده کات و چهند جاری دووپاته ی ده کاته وه، که زینده وه دره کان، دیسانه وه بیجگه له مروق، ههموویان وه ک ماشین و ده زگای خو بزوین (ئوتوماتیک) وهان و هیچ چالاکییه کی هوشه کی و نه فسیان نیه. له م رووه وه، دیکارت هیچ گومانیکی له وه نیه که ته نیا مروقه، یان نه فسی مروقه که هه ندی چالاکیی ده روونی ههیه. همرچی ئاژه له کانن، وه ک ئامیریکی خو بزوین و بی نه فسن و ته نانه ته همست به هیچ ئازار و ده ردی ناکه ن ک. بویه ته نانه ت ئاژه له کانیش ناتوانن مه عریفه یه کیان له باره ی دنیای ده وروبه ری خویانه وه هه بیت. تاقه جه و هم ری که ره وه هم نیم که و مروقه ی مروقه ی که نه ویش تاقه جه و هم ری که که که نه ویش

سارتر، ت. پرویز بابایی، تهران: مؤسسه انتشارات نگاه، 2005، ص: 169

لهشمدا پهرته ده کات". بروانه پهراویزی ژماره: 111

ریننی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له بارهی میتافیزیکهوه. و. له ئه نمانییهوه: د. حهمید عهزیز، سلیمانی، بهریدو،بهریتی خانهی وهرگیّران، 2005، ل: 35 و 36، ههروهها بروانه ل: 215 و 216ی ههمان سهرچاوه. ههروهها بر روونبوونهوهی زیاتری ئهم مهسهلهیه بروانه: ت. ز. لاوین: از سقراط تا

رپنن دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له بارهی میتافیزیکهوه. ههمان سهرچاوهی پیشووتر، ل: 170-160

² رینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه له بارهی میتافیزیکهوه، سهرچاوهی پیشوو: "زیندهوه به نهدامه کانی کار ده کات همروه ک چون له کاتژمیردا دهرده کهوی که له پهندول و پیچکه دروست کراوه و له ههموو زیره کی و زرنگی ئیمه ریک و پیکتر و چاکتر کات نیشان دهدات" ل: 169

دووجۆر جەوھەر

جهوههری ماددی	جەوھەرى نەفسى
درێژبوونهوه(امتداد)ی پهتییه	ه ووشیار <i>ی</i> پهتییه
له شوین(مکان)دا جیگییره	له شوێن(مکان)دا نییه
ئاگایی نییه تا بتوانی شوناس بکات	دەتوانى شوناسى شتەكان بكات
پارچه پارچه دهکرێت	پارچه پارچه ناکرێت

هەلسەنگاندن و پیشنیار:

هەروەكو لەسەرەتاي ئەم لېكۆلىنەوەپەوە نووسىمان: تەمەنى ھزرى و فهلسهفیی دیکارت له تهمهنی جهستهیی ئه و دوور و درنشرتر بوو. ئەمرۆ و لـه داھاتووشدا، كاتىي ئاور لـه دىكارت و فەلـسەفەكەي دەدرىتەوە، ئاساييە لەگەلىدا ھاورا ياخود درى بىن، بەلام گرنگ ئەم هاورایی و دژبوونه لهسه ربنهما و لهیاش تویزینه وه له بابهته سەرەكىيەكانى بىرى دىكارتەرە ھاتىكى. بۆپ بەبى توپۋىنەرە لە میتوّدی گومانکارانهی دیکارت، ئهقلباوهریی دیکارت، دوالیزم و ىپرۆكە زگماكەكان و هتد.. ناتوانىن دېكارت وەك فەبلەسووفېك بناسىن. ناسىنى دىكارت بۆ ئىمەي كورد، لەدەرەوەي ئەوەي لەسەرى نووسراوه، گرنگیی تابیهتی خوی ههیه، چ وهکتهوهی بهشینکه له رەوتئكىك دوورودرئىدى فەلىسەفەي خۆرئىاوا وچ وەكئىموەي يارمەتىدەرىكــە بـــۆ يىكھىنـــانى بىركردنەوەيـــەكى ئەقلانيانـــە و مېتودىك، كە بەينى بنويست بە كوردى لەسەرى نەنووسراوه.

جهوههریکی غهیره مادییه و له شویندا جیگیر نهبووه و نابینریت و بهرجهسته ناکری. تهنیا جهستهی مروّق نهبی که مادییه و دریژبوونهوهی له شویندایه و وهك ههدر گیانداریکی دیکه و توترماتیکیانهیه 1.

دیکارت، دان بهوهدا دههیندی دنیای دهرهوه ههیه، جیهانیکی ماتهریالی و له شویندا جیگیربوو ههیه، که دهتوانین وهسفی بکهین و بههری زانسته سرووشتیهکانهوه لیکی بدهینهوه. بهلام شهو جیهانه دهرهکیه هیچ هیزیکی خوناسین و هیچ هووشیارییهکی نیه به بوونی خون لیرهوه بیرکردنهوهی دیکارت لهسهر بنهمایه کی دوالیستی و جووت جهمسهرییهوه دامهزراوه، چونکه شهو بروای وایه واقیع له دوو جهوههری بنهمایی پیکهاتوه: یهکیکیان نهفسی و شهویتریشیان ماتهریالیه: "کوی ههوینی نهفس بیرکردنهوهیه و کوی ههوینی مهوینی جهسته بریتیه له دریژبوونهوه و له نیوان هزرین و دریژبوونهوهشدا هیچ خهسلهتیکی هاوبهش لهئارادا نیه" و شهم دوانه تهواو لیکدی جیاوازن. بو پتر روونکردنهوهی مهبهسته کهی دیکارتیش شهم خشتهیه جیاوازن. بو پتر روونکردنهوهی مهبهسته کهی دیکارتیش شهم خشتهیه

¹ ت. ز. لارین: از سقراط تا سارتر، ت. پرویز بابایی، تهران: موعسه انتشارات نگاه، 2005، ص: 164

رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضیح از: علی م. افضلی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی. 2007، ص 242

دیکارت بیرکردنهوه ئاراسته دهکات بو بیرکردنهوه له ژبان و شته ئاساييهكان، لـ هو ريْگهيهشـ هوه بـ وار بـ ق خويّنـ هر دهره خـ سيّني تـ اكو مهشق لهسهر بیرکردنهوه بکات و نهوهی بیری لندهکاتهوه، بهجوری له زەپنى خۆيدا بخەملىنىن كە ھىچ نەبى بۆخىزى لىنى تىبگات و بىيتە (منێکی بیرکهرهوه). لهبهر تیشکی ئهم تێروانینهوه ئێمه چهند ئەنجامىك كە لەم توپىۋىنەوەپەدا بەدەستمانهىنناوە، دەخەپنە يىشچاو. په که م: ئيمه تويزينهوه که مان به زماني کوردييه و لهو چوارچيوهيه دا كه ئهم زمانه ئيمكاني بيركردنهوهمان بۆ دەرەخسينني، قسهمان له چهمك و زاراوه و فهلسهفهى دېكارت كرد. گريانهى ئهوهمان خستبووه ينشياو، كه بهگهرانهوه بيز بهرههمه فهلسهفييه

سیر کردنه و که که به پی کردنه وه که که به پی کردنه وه که که به پی کردنه وه که که به پی شیاوه کی و توانای زمانی خومان، تیب گهین. یه کی له و زاراوانه ی گریانه که مان پشتی پییده به ست، زاراوه ی شه قل، یان ژیر بوو. شه نجامی تویژینه وه که شه وه که ده رخست، که نزیکه ی هه موو به کارهینانه کانی و شه ی ژیر و شه قل له ناو زمانی کوردیدا، به تاییسه تی دیب لیکتی سیرانیدا، پابه نسدن به به کارهینانه پر وژانه ییه که یابه ند بین به پر وژانه ییه که که با به ناستی و زمانی زانستی و زمانی زانستی و فه لسه فیه که یدا. به مجوره ش زمانی روژانه هه می شه و و شانه ی له و زمانه دا به کارده هینرین. شه مه مه مه در ته نیا په یوه ست نیه به بوونی زمانه وه، به لکو

پهیوهستیسشه بسه هسهبوونی کسهلتوور و نسهریّتی زانسستی و فهلسهفییهوه لهناو نهو زمانسهدا. نهگهر شهو کهلتوور و نهریّت لهناو زمانه که دا نهبوو، نهوه به کارهیّنانی وشه و زاراوه کان لهو زمانسه دا، بوّخوّیان دهتوانن ببنه پیّگر لهبهرده م تیّگهیشتنی فهلسهفیانه له هسهمان وشه و زاراوه. چونکه شهو زمانسهی له دهربرین و هزرینی فهلسهفیدا هسهژار بیّت، پیّگری لهبهرده م بهرههمهیّنانهوه ی فهلسهفیانهی وشه و زاراوه کاندا دروستده کات و نهمه شهو شهو شهو شهو شهو شهو شهده که پیویسته تویّدهرانی بواری فهلسهفه ناگاداری بن.

شه گهر زمانی کوردی و هربگرین و به تایبه تیش شیّوه زاری سوّرانی، که لسه چاو شیّوه زاره کانیتری زمانه که ماندا، زوّرترین به رهده می شیّوه فه لسه فیانه ی پینووسراوه و بوّ و هرگیّپردراوه، ئه وه هه ر زوو تیّده گهین، که وشه روّژانه پیه کانی ئه م زمان و شیّوه زاره، به هه مان شیّوه ی خوّیان ده بنه که رهسته ی ده ربرپینه وه ی مه به سته فه لسه فیه کان. هو کاری هه ره سه ره کی نه مه ش ده گه ربیته وه بو که لتووریّکی بالآده ستی وه گهزمه نند و پیژگه خواز، که کوّنتروّلی زمان و بیرکردنه وه ی ئیّمه ی کردووه و ثازادی بیرکردنه وه ده کاته قوربانیی به رهه مهیّنانه وه ی پیّگه و په گهر و و ثازادی بیرکردنه وه ده کاته قوربانیی به رهه مهیّنانه وه ی پیّگه و په گهر منی بیرکه ره وه ی دیکارتی، منیّك ده سه لاته که ی و په گه و په گهر منی بیرکه ره وه ی دیکارتی، منیّك بیرت له و دیو پیّگه و په گه زمه ندیییه و به ئازادی بیر بکاته وه بو ئه و بودنی خوّی بسه لمیّنی، ئه وه بیرکردنه وه ی منی کوردی شه و ئازادییه ی بوونی خوّی بسه لمیّنی، ئه وه بیرکردنه وه ی منی کوردی شه و ئازادییه ی بیرونی خوّی بسه لمیّنی، نه وه بیرکردنه وه ی منی کوردی و ه کو خودیّکی بیرونی خوّی که لتووری نیرسالاری، ئازادی بیرکردنه وی وه که خودیّکی

سەربەخۆ لىسەندۆتەوە و بەردەوام لە پىناوى بەرھەمھىنان دوەى كەلتوورە بالادەستەكەى خۆيدا، بوونىكى پىدەبەخشىت، كە ناتوانى لە رىڭگە بەدە ھەبىت و بوونى خۆى بسەلمىنى.

ئهم قسهیه به و مانایه تینه گهین، که زمانی کوردی شیاوه کی به کارهینانی فهلسهفیانه و زانستیانهی نیه. به لاکو به و مهبهستهیه که پیویسته لهناو ئهم زمانه دا، نهریت و که لتووری فهلسهفی به رهه بهینریت و تویژه رانی ئه و بواره، پسپوران و تهنانه ته و وه رگیرانه شکه خویان به کاری وه رگیرانی ده ق و بابه تی فه لسه فییه وه، ماندو و دکهن، ئاگاداری ئه وه بن که له به رده م چ ئه رکیکی گرنگدان.

دووه م: وشه و زاروه کانی وه ک نه قال نه قالانیه ت و ژیرباوه ری اله میژووی که لتووری و هزرینی فه لسه فیانه ی خور ناواییدا، نه گهرچی ستاندارد و یه کده ست نین، به لام پینشینه یه کی دیرینه یان هه یه. مانای گشتی و مانای فه لسه فیانه ی نهم زاراوانه له و مینژووه دا، لیک تر جودا کراوه نه ته و سنووریان بی دیباریکراوه. هه وه ها قوتا بخانه فه لسه فییه کان و فه یله سووفه جیاوازه کان، کاریان له سه و قول کردنه وه ی مانای نهم زاراوانه کردووه و تایبه تمه ندیی خویان پینبه خشیون، که له ناویاندا (نه قلی گهردوونی، نه قلی تیری، پینبه خشیون، که له ناویاندا (نه قلی گهردوونی، نه قلی تیری، به کارهینانی زاراوه ی نه قلی نامرازگه را) دیبار ترین شینوه کانی هزری نه وروپایی، له هه لویستیدا به رامبه ربه نه قال، نه وه ی به که مقلل و دک ریباز و ریخ که یه کی بیر کردنه و هه لله میری و باوه ری

پیدههینی باوه رهینان به ئهقل که خوی له ریبازی ئهقلانیه ت بیان (راشیونالیزم)دا به دیار ده خات و لهسه ده ی حه قده یه مسلم به رجه سته ده بینت لهسه ر ئه و بنه مایسه وه به نده که ئه قل ده مانگهیه نی به مهعریفه ی راسته قینه و دلنیا . نه مه جگه له وه ی نهقل پیدراویکی یه زدانیه و نیشانه یه کی خوداییه له مروقدا که توانای بیرکردنه وه ی ده داتی تاکو کیشه کانی خوی به هویه وه چاره سه ربکات .

سعیدهم: به و پییه ی ئیمه سوودمان له ده قه فه لسه فیی و بنه په اتیا های دیکارت وه رگرتووه و ته نانه ت به و پییه ی یه کی له و سه رچاوانه ی ئیمه بو وردبوونه وه له زاراوه وه و پیناسه کان سوودمان لیوه رگرتووه پیشتر له هیچ سه رچاوه یه کی تردا به زمانه که مان، به کارنه هاتووه أی ده توانری بگوتری: دیکارت له خستنه رووی مه به سته کانیدا روونه وشه و زاراوه ی گونجاوی پیویست به کار ده هینیت و بو هه ر زاراوه یه کی یان وشه یه کی پیناسه یه ک و چه ندین لیکدانه وه ده خاته روو. هم مروه ها له سه رچاوه یه کییه وه بو یه می کینیتر، شه م پیناسه و لیکدانه وانه که مترین ناکو کییان له نیواندایه و هه موو شه مه ش

ا نهویش کتیبی (نارهزایهتیه کان و وه لامه کان)...ه، که سهرچاوه یه کی ده گمهن و سهرچای ده گمهن و سهره کی نیمه بووه و له زور هه لهی پاراستووین: رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضیح از: علی م. افضلی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی. 2007، له 776 لاپهره ی گهوره دا، که سالی 2007 خه لاتی باشترین کتیبی سالی له تاران ییبه خشراوه.

به لگهن لهسهر روونی بیر کردنه وهی دیکارت و نه بوونی ئالوّزی و ناکوّکی له هزری ئهودا. دیکارت ههر یه ک له زاراوه کانی وه ک خودا، بیروّک و زگماکه کان، ئه قلّ، میتوّد، جهوهه ر، دوالیزم (جهسته، نه فس)، به روونی پیناسه ده کات و ده یا نخات و روو، به لاّم وه کو پیروست نایان سه لمیننی.

بو غونه: دیکارت هه مله کتیبی میتود و هه له کتیبی رامانه کان دا، تیوره مهعریفیه کهی خوّی له چوار بنه مادا خستوته روو، که به هزیانه وه، شیوه ی گهیشتن به ئه خامی لوژیکی ییسنیار ده کات، به لام ئیمه له هیچ کامنی له و دوو کتیبه و له هیچ سەرچاوەيەكى دىكەي دىكارتىدا، بەلگەي يۆوپىست و وردمان بۆ سەلماندنى بنەماكان نەدۆزىيەرە. بېگومان ھەنىدى لەم بنەمايانە راستن، به لأم ديكارت نايان سهلينني، به لكو تهنيا دهيانخاته روو. له کاتیکیشدا گرهانهی ئهوهش بکهین، که ههموو ئهو بنه مایانهی دیکارت بر بهدهستهینانی ئهنجامی لوزیکی دهیانخاته روو، راست بن، ئەوە بۆ ھەندى بارودۇخ و ھەلۆپىست ناگونجين. پرسىيارە ئىتىكىي و مۆرالېيــهكان ههميــشه ناچـنه ژيربـاري وهلامدانـهوهي لــۆژيكي و راستهقینهوه و ناتوانری بههزی ئه و بنهما ماتماتیکیانهی دیکارت دەيانخاتە روو، برياريان لەسەر بدرى و بسەلمىنزىن. ئەمەش نەك ھەر تهنیا سهبارهت به مهسهله مورالنی و ئیتیکیهکان، به لکو سهبارهت به ههموو ئهو شتانهی ناو ژیانی مرؤییش راستن، که تایبه تمهندییه کی جياوازترين ههيه و ناكري ماتماتيكيانه لنيان تنبگهين.

چوارهم: سهبارهت به چونیتی سهلاندنی بیوونی خیوداش ده کری شهم سهرنجه دهربیپردری. نهو شهم بهلگهیه به شینوه یه کی لیوژیکی بینا ده کات، به لام سهلاندنه کهی لاوازه. کی ده لی بیر کردنهوه له شینیکی کامل، بوخوی بیر کردنهوه یه کی کاملانه یه. مادام بیر کهرهوه که مروقه و هیچ بهلگهیه که لهسهر کهمالی مروق له نارادا نیمه، چون ده تیوانری بیر کردنهوه ی نهو له یهزدان به بیر کردنهوه یه کی کامل دابنری؟ هامتا بیر کردنهوه ی نهو له یهزدان به بیر کردنهوه یه کی کامل دابنری؟ هامتا خالی ده ستین کردنی دیکارت مروق سهنته رانه بینت، ده کری بیرسین: چون مروق که بوخوی کامل نیه، ده توانی بیر له کهمال بکاتهوه، له کاتیک دا ده رکی شهو بو کهمال سنوورداره و له چوارچیوه تیکه ی تیکه ی ناکات؟

پیننجهم: جیاکردنه وه ی جه وهه مری روّحی له جه وهه دی مادی و جیاکردنه وه ی جه سته له روّح له لای دیکارت، جیاکاره یه کی رههایه و شه دوانه یه کتر ناگرنه وه، چونکه وه ک له نه خشه که دا بینیمان هه ریه که یان خه ساله تی سه ربه خوّی خوّیانیان هه یه. لیّره شه وه دوالیزمی بیری دیکارت وه ک کیشه یه ک خوّی ناشکرا ده کات، چونکه بواری هیچ پهیوه ندییه ک له نیّوان نه و دوو جوّر جه وهه ره دا ناهیّلیّته وه. نه مه له کاتیّکدا نه گه م بانه وی روونکردنه وه له سه رئیمکانی مه عریفه و هه ستکردن مجه ینه روو، پیّویستیمان به جوّری له پهیوه ندی هه یه نیّوانیاندا، واته پیّویستیمان به جوّری له پهیوه ندی هه یه نیّوانیاندا، واته پیّویسته پهیوه ندیه ک له نیّوان نه معریفیانه مادییه کاندا هه بیّت بو نه وه ی بتوانین باس له شوناسکردنی مه عریفیانه بکه ین. دیکارت بواری نه م پهیوه ندیه ناهیّلیّته وه و کاتیّکیش باس له بکه ین. دیکارت بواری نه م پهیوه ندیه ناهیّلیّته وه و کاتیّکیش باس له

شهشهم: دیکارت فهیلهسووفی نهقل و یه کیّکه باوه پرداران به نهقلی مروّیی. دیکارت له زهمینهیه کی فیکری و کوّمه لآیه تی و که لتووریی داخراوی دوّگها تیکیانه دا بری له سهره تابه کی نوی بوّ مروّق

کومهلایه تی و زانستیی ئیمه، لههه رکاتیکیتر پیویستتره. ئیمه هه رکات مانه وی بیر بکهینه و و گومان بکهین، له دیکارته وه زوّر شت فیّر ده بین، به لام نه و فیربوونه به ده رخکردنی دیّره کانی دیکارت و به پهله گوتنه وه و جوینه وه بیان مهیسه ر نابیت، به لاکو پیویستی به (رامان)ی جیدیه، تاکو نه وه وی به هیزمنی فیری ده بین له تیپه رینی کاتدا، ببیته به شی له سرووشتی روشنبیر مان. نه وکاته ش توانیومانه تیکه بیشتنیکی دیکه له چهمکی نه قل له زمانه که ماندا بهینینه به رهم م، که هه دده بی ناوی بنین: تیکهیشتنی عمقلانیانه له نه قل. تا نه وکاته له کومه لگا و ژیانی که لتووریی نیزه مدا، نه مقل له تاراوگه کراویک ده چین که ماله راسته قینه کهی له لایه ن خوراف و نه ریته کون و دژه عهقلانیه کانه وه راسته قینه کهی له لایه ن خوراف و نه ریته کون و دژه عهقلانیه کانه وه راسته قینه کهی له لایه ن خوراف و نه ریته کون و دژه عهقلانیه کانه وه راسته قینه کهی له لایه ن خوراف و نه ریته کون و دژه عهقلانیه کانه وه را

ده کرده وه. هزری ئه و، که به گومانکردن له هه ر میراتبکی بنشینه و

ههر بریاریکی نهریتیهسهند دهستیییکرد و گرنگیبی توانای عهقلیی

مروّقی هیّنایهوه پیش، مردههیّنهری لهدایکبوونی زهینییهتیّکی نوی

بوو. دیکارت به دیهینده ری زهینیه تیکی نوییه که خهساله ته جهوهه ریه کسه ی برکردنده و و گومانکاریسه و نه مسهش خالی

جیابوونهوهی شهم مروّقه مودیرنهیه له ئینتیمهای بوّمهوهی و کویّرانهی بو رابردوو. لهگهل تیّروانینی دیکارتدا بوّ مروّق، تاکهکهسی

سەربەخۆ لەداپىك دەبىخ، كە رىنمايىـ دروسـتەكانى عـەقل دەكاتـ ه

ئەو زەينىيبەتە گومانكارە بۆ ئىنستاي ژيانى كەلتوورى و سياسى و

سەرمەشقى خۆي، تا خۆي لەھەر ھەللەيەكى مەنتىقى بيارىزى.

ا بن نمونه دیکارت له کتیّبی نارهزایه تیه کان و وه لاّمه کاندا، له وه لاّمی (کلیرسیلیه) دا که پرسیاری لیّکردووه: ئه گهر نه فس مادی نیه، چوّن ده توانی جهسته بخاته جوله؟، نوسیریه تی: "من هیشتا نه پهرژاومه ته سهر نهم مهسه لهیه" و "نه گهر چییه تی ههردوو جهوهه ری نه فس و جهسته لهیه کتر جیاواز بن، نه وه نهم جیاوازیه بنه ماییه ریّگره لهوه ی نه مانه کاریگه ربی بکه نه سهر یه کتر". بروانه: رنه دکارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضیح از: علی ما افضلی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی. 2007، ص: 325

لهلایهن بریارهپیشینه کانی ناو زهینهوه، به تاراج براوه.

بۆ غونه بروانەرە نامەكەى (پ. گاسندى) بۆ دىكارت، كە لە لاپەرە: 331 بۆ 430 كتيبى اعتراضات و پاسخها، (نارەزايەتيەكان و وەلامەكان)دا بالاو كراوەتەوە.

ئاگاداریی له دیکارت ههر له قوناغهکانی بهرایی خویندنه وه تاکو خویندنه وه تاکو خویندنی بالا بو قوتابیانی ئیمه پیویسته، چونکه هزری دیکارت، مروّق ناچار دهکات مهشق به بیر و میشکی خوّی بکات. رهنگه له جیهانی ئهمروِشدا که ئهقلانییهت دهسته واوی بو ژیانی مروّقایهتی، ههمیشه خوّش و بهسوود نهبووه، جینگهی رهخنهی زوّر بیّت، وهلی له واقیعی ئیمه دا که واقیعیکی بارگاوی بووه به حوکمی نهریّتهکان و ستهمی دووباره کردنه وهیان، باوه رکردن به ریّبازی عمقلانیانه ی دیکارت، لهناو کومه ناوری دیکه دا، هه لبراردنیکی عمقلانیانه بیّت.

سەرەتاي 2008

ھەولێر- پيرزين

Translated by John Veitch, LL.D. Electronically Enhanced Text (c) Copyright 1993 World Library, Inc.

دووهم: سەرچاوەكان بەينى بەكارھاتنيان لەم توێژينەوەيەدا:

- 9- Justus Hartnack: "Sprog og Virklighed" in: Malthe Jacobsen: Sprog og Virklighed, Gyldendal, Copenhagen, 1973
- 10 سزان مولر أكين: (ن از ديدگاه فلسفه عسياسي غرب. ترجمه و تاليف: ن. نوري زاده، تهران: قصيده سرا، 2004
- 11- لوید، ژنویو. عقل مذکر (مردانگی و زنانگی در فلسفه غرب)، ت: محبوبه مهاجر، 1381(2002)
- 12. كلود ريوير: درأمدى بر انسان شناسى. ت: ناصر فكوهى، تهران: نشر نى، 2000
- 13ـ ييتس، دانيل. انسان شناسى فرهنگى، ت: محسن ثلاثى، تهران، انتشارات علمى (2006)
- 14. ريبوار سيوهيلى: بانتاييه كانى دەسەلات: "باستىكى تىقرى لەسەر بەيوەندىيە كانى ننيوان (حكومەت، خىيل، شار و خنيزان) له كۆمەلگاى كوردىيدا". له گۆشارى سەنتەرى برايەتى، زمارە (27)، 2003
- 15- سیوهیلی، پیبوار: کتیبی نالی، دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکریانی، ههولیّر، بهشی سیّیهم "له ستایشی کهردا" به نینسانکردنی حهیوان له جیهانبینی نالی دا"، 2001
- 16- دیوانی نالی، لیکوّلینهوهی مهلا عبدالکریمی مدرس و محمدی مهلاکهریم،بهغدا، 1976

سەرچاوەكان

يەكەم: بەرھەمە فەلسەفىيەكانى دىكارت:

- 1. پینی دیکارت: چهند وردبوونهوهیه که بارهی میتافیزیکهوه، بنه پهتهکانی فهاسه فه و لیکوّلینهوهی ده دربارهی بهکارهیّنانی پاستی ژیر و تویّژینهوهی زانستی، وهرگیّرانی که تُه لمانییهوه: د. حهمید عهزیز، وهزاره تی پوّشنبیری، بهریّوه بهریّوه بهریّوه به دانه ی وهرگیّران، سلیّمانی 2005.
- 2. پینی دیکارت: تیرامانی میتافیزیکیانه له فهاسهفهی یهکهم. و. له عهرهبییهوه: پینین پهسول نیسماعیل، دهزگای چاپ و پهخشی پیبین، ههولید: 2007
- 3ـ دكارت: گفتارى درباره، بكار بردن درست عقل، وهرگيّرانى له فهرهنسييهوه: محمد على فروغى، ص: 195
- 4- رنه دكارت: اعتراضات و پاسخها. ترجمه و توضيح از: على م. افضلى. تهران: شركت انتشارات علمي و فرهنگي. 2007
- 5ـ رنه ديكارت: تأملات در فلسفه اولى. ت: دكتر احمد احمدى. تهران: سمت، 2006
- 6 رنه دکارت: تأملاتی درباره و فلسفه ی اولی. در: لارنس کوهن: از مدرنیسم تا پست مدرنیسم، متن های برگزیده. ت. عبدالکریم رشیدیان، تهران: نشر نی، 2001
- 7- Rene Descartes: *MEDITATIONS ON THE FIRST PHILOSOPHY*.

 Translated by: John Veitch L. L. D. Electronically
 Enhanced Text (c) Copyright 1993 World Library, Inc
- 8- Rene Descartes (1637): Discourse On The Method Of Rightly Conducting the Reason, and Seeking the truth in the Sciences.

- 29 دکتر علی اصغر حلبی: تاریخ سیر فلسفه در اوروپیا، از دوره ، پیش سقراطی تا پایان عصر روشنگری. 2، تهران: نشر قطره، 1383(2004)
- 30ـ يۆستاين گاردەر: جيهانى سۆفيا (رۆماننك سەبارەت بە مندژووى فەلسەفە)، و. له دانماركىييەوە: بەھرۆز خەسەن. سلنىمانى: دەزگاى چاپ و پەخشى سەردەم، 2002
- 31- برتراند راسل: **تاریخ فلسفهء غرب**، ت: نجف دریابندری، تهران: کتاب پرواز، 31 (2004)
- 32. وليم كلى رايت: تأريخ الفلسفة الحديثة. ت: محمود سيد أحمد، قاهرة، المجلس الاعلى للثقافة، 2001
- 33⁻Arne Ness: **Filosofi Historie**, I, Fra oldtiden til Kant. Paa dansk ved Ane Munk-Madsen, Hans Reitzels Forlag, 1991
- 34 فرانکلین لوران بومر: جریان های بزرگ در تاریخ اندیشه عفریی. (گزیده و اثار بزرگ در تاریخ اندیشه اوروپای غربی از سده های میانه تا امرون). ت: دکتر حسین بشیریه. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران، 1380 (2001)
 - 35- يحيى مهدوى: شكاكان يوبان. تهران: شركت انتشارات خوارزمى. 1997
- 36- دكتورة راوية عبدالمنعم عباس: ديكارت و الفلسفة الحديثة. (أساطين الفلسفة الحديثة و المعاصرة) 1. ببروت: دار النهظة العربية، 1996
- 37- أى.سى. گريلينگ، اسكات استرجن و ام. جى. مارتين: معرفت شناسى. ت: امير مازيار، تهران: مؤسسة نشر جهاد، 2001
- 38. یواخیم ریتر، کارلفرید گروندیر، گوتفرید گابریل: فرهنگ نامه تاریخی مفاهیم فلسفه . جلد اول، گزیدهای از مفاهیم در مابعدالطبیعة. سرویراستار: دکتر سید محمدرضا بهشتی. تهران: مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی، 2007

- 17- مایکل کلی: دایرة المعارف زیبایی شناسی، سرویراستار: مشیت علایی، تهران: مؤسسة فرهنگی گسترش هنر، ت: گروهی از مترجمین، 1383 (2004)
 - 18- اسكروتن راجر: كانت. ت. على پايا، تهران: طرح نو، 2004
- 19 ـ ط. و. هكل: عقل در تاريخ. ت: دكتر حميد عنايت. تهران: شفيعي، 2006
- 20 حسینعلی نوذری: **بازخوانی هابرماس**. درآمدی بر اراء، اندیشه ها و نظریه های بورگن هابرماس. تهران: نشر چشمه، 1381(2002)
- 21 ایو کوسه و استیفن ابه: واژگان مکتب فرانکفورت. ت: افشین جهاندیده، تهران: نشر نی، 2006
- 22. ت. ز. لاوین: **از سقراط تا سارتر**. ت: پرویز بابایی، موسسه انتشارات نگاه، تهران: 1384(2005)
- 23- Hans Fink, Carsten Bengt-Pedersen Niels Thomassen: *Menneske, Nature, Samfund*, Gyldendal, Copenhagen, 1993
- 24 ايمانوئل كانت: سنجش خرد ناب. ت: دكتر ميرشمس الدين اديب سلطاني، تهران: مؤسسة انتشارات امير كبير، 1362(1983)
- 25 ادم مورتون: فلسفه در عمل: مدخلی بر پرسش های عمده، ت: فریببرز مجیدی، تهران: انتشارات مازیار، 1384(2005)
- 26_ أفلاطون: جمهور. دوره عكامل اثار، ت: محمد حسن لطفى، انتشارات خوارزمى، تهران 1380(2001)
- 27 جولیوس کولد و ویلیام ل. کولب: فرهنگ علوم اجتماعی، ویراستار: محمد جواد ز. مازندرانی، تهران: انتشارات مازیار، 1997
- 28 فرانکلین لوران بومر: جریان های بزرگ در تاریخ اندیشه عربی. (گزیده عربی از برزگ در تاریخ اندیشه اوروپای غربی از سده های میانه تا امروز). ت: دکتر حسین بشیریه. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران، 1380 (2001)

- 39 Mihail Larsen & Ole Thyssen: **Den frie tanke** En grundbog I filosofi. Gyldendalske Boghandel, Copenhagen, 1981,1992
- 40- فیلیپ پی. واینر (سهرپهرشتیار): فرهنگ تاریخ اندیشهها. مطالعاتی درباره عگزیدهای از اندیشههای اساسی. 3جلد، ت: گروه مترجمان، تهران: انتشارات سعاد، 2006
- 41 دایانه کالینسون: **50 فیلسوف بزرگ، از تالیس تا سارتر**. ت: محمد رفیع مهرابادی، تهران: موسسهء انتشارات عطائی، 2001

سێيەم: فەرھەنگ و ئينسكلۆپيدياكان:

- 42- Ted Honderich: The Oxford Companion to Philosophy, New edition Oxford University Press, 2005.
- 43- Simon Blackburn: Oxford Dictionary of Philosophy, Oxford University Press, 2008.
- 44- Poul Lubcke (Redigeret): **Politekens filosofi leksikon**, Politikens Forlag, Copenhagen, 1996
- 45. ھەۋىر عەبدوللاپوور: فەرھەنگى ھەۋىر، ب: 1و2(ئامـادەكردن و وەرگێـران)، دەزگاى توێۋىنەوە و بلاوكردنەوەى موكريانى، ھەولێر، 2008
- 46. د. جميل صليبا: المعجم الفلسفى، ط اولى، الجزء الثانى، ذوى القربى، قم، 2006
- 47 د. عبدالمنعم الحنفى: **المعجم الشامل، المصطلحات الفلسفية**، ط: الثالثة، مكتبة المديولي، القاهرة، 2000

ديكارت والعقلانية

ريبوار حه مه أمين حسن سيوهيلى قسم الفلسفة- كلية الاداب- جامعة صلاح الدين- أربيل

هذه الدراسة محاولة لفهم فلسفة ديكارت، من خلال قراءة نقدية لأهم مفاهيمه الفلسفية، مثل: (العقل، العقلانية، الشك، ثنائية الروح والجسم، الله). وتوضّح للقاريء أهمية، ومكانة، فلسفة ديكارت، ضمن التراث الفلسفى الأوربي.

كما يمكن عن هذه الدراسة، معاولة لتقديم مساهمة فلسفية باللغة الكوردية، حول المفاهيم النقدية لدى ديكارت، كخطوة أولية، ولكن أساسية، لترسيخ المفاهيم الفلسفية، في اللغة الكوردية، كإستهلال لشروع تنويري، مستقبلي، لكتابة الفلسفة بلغتنا.

وتبعا لذلك فان هذه الدراسة تتعدى محاولة الفهم الشكلي لديكارت، الى كيفية فهم فلسفته بإمكانيات وقدرات اللغة الكوردية على التعبير، بأعتبارها لغة تقليدية ذات مفاهيم و مفردات بسيطة، بعيدة كل البعد عن اللغة الفلسفية المعاصرة، لأن الباحث يعتقد أن كل محاولة لفهم فلسفة ديكارت ينبغى أن تكون من خلال رصد مدى إستجابة اللغة الكوردية لفهم هذه الفلسفة، والتعبير عنها.

Descartes and Rationalism

(Rebwar Hama Amin Hassan)

Salahaddin University- Erbil

College of Arts

Philosophy Department

This paper is an attempt to answer some controversial questions related to how understand Descartes philosophy through a critical reading to his usage of few concepts, especially such as "reason", "Rationalism", "Doubt" "dualism" and "God".

Beside that, the paper elaborate and improve for the reader the importance of Descartes method in the philosophical tradition and which position he takes place in it.

In this philosophical approach, the author introduce a new reading for Descartes text in the Kurdish language and the possibility of interpreting ant translating his many use of concepts and some philosophical problems. The question is: how to implement Descartes work in the Kurdish language as intellectual project?

The mane question for researcher is: Is the Kurdish language potentiality able to explain and produce similar concepts to Descartes use?